

இளந் தமிழ்த் தளிர்.-6-7.

திருநால்

சுவாமி சுத்தானந்த பாரதியார்

இயற்றியது

பதிப்பாளர்

மாசி,

தபால் பெட்டி 14,

கோலாலம்பூர், மலாயா.

1935.

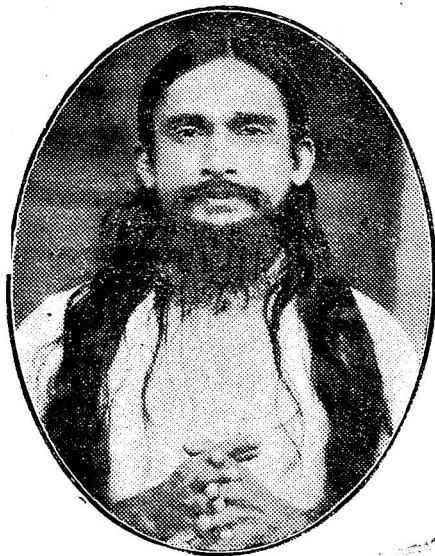
உளந்தனை அள்ளும்
இளந் தமிழ்த் தளிர்கள்

(விலை 10 காசு)

- (1) தோத்திரப் பாக்கள்
- (2) ஒளவை பிராட்டியார் (அச்சில்)
- (3) கடிதங்களும் அலை எழுதும் முறையும்
- (4) தாயுமானச் சூடர்
- (5) பாரதி கீதங்கள்

இளந் தமிழ்த் தளிர்.- 6-7.

திருநால்

(சுவாமி சுத்தானந்த பாரதியார்)
பதிப்பாளர்:

மாசி,

தபால் பெட்டி 14,

கோலாலம்பூர், மலாயா.

பொதுநல வாழ்த்து.

(மோகனம்—ஆதி தாளம்.)

நல்வரந் தந்தருள் நாடெங்கும் வாழ!
நல்வரந் தந்தருள் வல்லபி சக்தி!
தொல்லைகள் யாவையுந் தூருட னொழிக!
எல்லையி லுயிர்களுக் கின்னருள் பொழிக!

வெல்லுக, வெல்லுக வீரரி னுறுதி
வெல்லுக மாந்தரின் பொதுநல வேட்கை
மல்குக மல்குக மங்கள வளமை
பல்குக நற்கலை பரவுக ஞானம்.

வாய்மையு மினிமையும் வாக்கினில் வளர்க!
தூய்மையுங் கருணையுந் துலங்குக மனத்தில்!
தாய்மனங் குளிருக தனயரின் செயலால்!
காய்சினப் பகையிடர் கட்டுட னொழிக!

சுயநலக் காரரின் சூதுக ளழிக!
மயலறு மன்பரின் மாண்புக ழொளிர்க!
புயவலி பெருகுக! போர்வலி மெலிக!
ஐயஐய ஐயவெனச் சாற்றுக்க முரசம்!

பிழைப்புக ளோங்குக! பிழைகுறை தவிர்க!
உழைப்பவர் ஊனுடைச் செழிப்புகள் பெறுக!
களிப்புறு புதுயுகக் கதிர்மணி யெழுக!
விழிப்புறு பாட்டொலி வீறுட னதிர்க! -

தமிழ் தமிழ் தமிழெனத் தமிழர்களுயிர்க்க
தமிழிசை வளர்ப்பவர் தம்மிசை வளர்க!
தமிழ்மொழி மானிலத் தாய்மொழி யாக!
தமிழ்மறை வானவர் வாக்கினிற் றவழ்க!

மானிடர் தெய்விக வரங்களிற் பொலிக!
ஞானவிண் ணமுதுயிர் நாடியிற் பாய்க!
வானவக் கன்னிகள் மாந்தருக் கமைக!
மாநில வாழ்வினில் மாதவமிணைக!

3454

முன்னுரை.

இவ்வரிய திருநூல் மனித வாழ்வைத் திரு வுறுத்தும் உயர்ந்த நினைப்புகளுடன் பொலிகிறது. இவை சுவாமி சுத்தானந்த பாரதியார் அவர்களின் பிஞ்சுளம் எண்ணங்கள். மாந்தர் துயர்களுக்கும் பாபங்களுக்கும் காரணமான வறுமை, மடமை, அடிமைப் பிணிகளைத் தீர்த்து சுத்த-முத்த-சமத்வ வழிகாட்டுவதிலேயே ஆசிரியர் கண்ணுங் கருத்துமாக உள்ளும் புறமும் வாழ்ந்து வந்திருப்பது அவரது சொற்களினின்றும், நடையினின்றும், நன்கு புலனாகிறது. இத் திருநூல் முதலில் ஸமரஸ போதீனியில் வந்தது; பிறகு சுவாமிஜீ அவர்களின் நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் சேகரித்து வெளியிடுவதில் ஆர்வமும் முயற்சியுங்கொண்ட பத்திரிகை மணியான ஜனமீத்திரனில் வெளிவந்தது. இத்திருவாக்குகள் பெருகிய நோக்கங்கொண்ட எளிய, இனிய, தூய, சுதந்திர, ஸமரஸ வாழ்விற்கு வழிகாட்டும் அருமையைக் கருதி இவ்விளந் தமிழ்த் தளிர் வாயிலாய் வெளியிடுகிறோம். இதன் ஒவ்வொரு வாக்கியமும் பன்முறை சிந்தனைக்குரியது. இத்தகைய அரிய, பெரிய நூல்களை மென்மேலும் வெளியிட்டு எம்மாலான தமிழ்ப்பணி புரிய பராசக்தி அருளும், அன்பர் ஆதரவும் துணை தருக!

ஓம் சுத்த சக்தி.

திருநூல்.

I

ஓம் சக்தி

ஓம் பராசக்தீ! கோடி சூர்யப்ரகாசமாய் எங்கும் விளங்கி, எல்லாவற்றையும் விளக்கும் சர்வவல்லபீ! உன்காலின் தாளே இவ்வண்டம்! எல்லாவற்றிற்கும் காரணமான மஹேஸ்வரீ! ஐந்தொழிற்கும் கருவியான மாயீ! மழையானது கடலினின்றும் பெய்து கடலிலேயே சேர்வது போல், உன் கருணையினூற் பிறந்த ஜீவன் உன் கருணையிலேயே அடங்கட்டும். மனோ வாக்கு உதாரணங்களிலடங்காத அகண்டாகாரீ! உன் நினைப்பு மூச்சினும் அதிக முக்கியமானது. காற்று, நீர், தீ, புவி முதலிய இயற்கைவியப்புகளும் உண்டான கையே! எங்கும் பரவியாளும் காலே! சர்வசாட்சியாய் விளங்கும் கண்ணே! எல்லாவற்றையுங் கேட்குங் காதே! நினைப்பிற்படைக்கும்நெஞ்சே!

அருள்பொழியும் வாயே! நீயே என் செய்கைகளுக்கெல்லாம் சாட்சி! உலகம் உன் வீடே! உலகோர் உன் மயமான கோயில்களே. உன் கண்கள் எங்கு முள்ளன. உன் கண் முன் தீயது செய்யாதொழிய வருள். உன் காதுகள் அணுக்கள் தோறுமுள்ளன. ஆதலின் தீய சொற்களைப் பேசாதிருக்க வருள். என் வாயையடக்கி, மனதைத் திறந்தருள். என் உட்கண்ணைத்திறந் துன்னொளியைக் காட்டிய பராசக்தி என் முறைகளைக் கேட்பாயாக:-

(1) என்று முன்னை மறவாது உன் சக்தியால் தூண்டப்பட்டு நன்மை புரிய வருள்.

(2) எனக்காகவே வாழாது பெரிதும் பிறர்க்காகவே நல்வாழ்வு வாழ வருள்.

(3) என் மன, வாக்கு, காயம் எப்போதும் தாய்மையாக வருள்

(4) என் மனம் தீமை நினைக்கையில், கோர ரூபத் தோடு உன் சந்நிதியைக் காட்டித் தீமைப் பேயைத் தூர்த்து.

(5) உண்மை, பொறுமை, அன்பு, இன்சொல், அறிம்சை, சமாசம், ஆத்மஞானம், தியாகம், சுயேச்சை, களிப்பு முதலிய நற்குணங்கள் எனக்கு அவயவங்களாகட்டும்.

(6) உணவு, உடை, குடிசையைப் பாபமற்ற தொழிலால் உன் குழந்தைகளான நாங்கள் அடைய வருள்.

(7) பாபங்களுக்கு மூலமான வறுமையும் மடமையும் எங்களை அணுகாதிருக்க அருள்.

(8) வாழ்வை நல்ல தொண்டில் செலுத்த வருள்.

(9) எல்லாச் செயல்களிலும் துணையிருந்தருள்.

(10) உன் பெயரும், படைப்பும், அருளுமனைத் தும் வாழி!

வேதம்

பாசக்தீ! உன் உண்மையை யறிவிக்கும் சொற்களே வேதம். நீ புலனைக் கடந்த சோதி அழியா ஆனந்தம், எல்லாவற்றிற்கும் ஆதி! ஆதியந்த மற்றவள், எவற்றிலும் நிறைந்த பாசக்தீ, எல்லாம் வல்ல ஒருவள், சத்யரூபி, என்றதே வேதம் கண்ட மெய். உண்மையினும் உயர்ந்த வேதமில்லை, அறத்தினும் உயர் செயலில்லை. அன்பும் சமத்வமும், தியாகமும் ஆத்மஞானமுமே வேதச் சுவை. இவற்றின் விரிவே வேதம். பொய், இன்மை, கோபம், பொறாமையும் எல்லா வேதங்களாலும் கண்டிக்கப்படுவன. நாட்டிற்குத் தக்கபடியே கடவுள் தன் தூதனையனுப்பி, வெவ்வேறு பெயருடன் இவ்வுண்மைகளை ஈந்தார். எல்லா வேதங்களும் ஒரு கடவுள் தன்மையுள்ளவையே. இந்தியரின் வேதம் தெய்வத்தோடு இரண்டறக் கலந்த பிரம்மசுவரூபிகளாலாக்கப் பட்டது. சாந்தம், பந்த நிவர்த்தி, மாயை விலக்கல், ஆன்ம சக்தி முதலியவையே இதன் உபதேசம். பாரதரின் வேதம் அனாதியானது. சங்கரர், இராமானுஜர்,

மத்வர், சைதன்யர், ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் முதலியோர் இதை நிலை நிறுத்த அவ்வப்போது உதித்தனர். இயம நியம சாதனங்களான அன்பு, பொறை, இன்சொல், அகத்தாய்மை, பந்த நிவர்த்தியையும், நல்வாழ்வாலடையக்கூடிய நிர்வாணத்தையும் புத்தமதம் கூறும். அன்பையும் அஹிம்சையையும் சமணமதம் முக்கியமாக்கிக் கொண்டது. கிறிஸ்தவமதமோ பகைவனுக்கு மன்பீயும் பரிவையும், தன் உடலும் ஆவியும் போயினும் உண்மைவழி நிற்கும் உறுதியையும், தன்னுயிர் போல் எவ்வுயிரையும் பாவித்தலையும், டம்பம் விலக்க வேண்டுமென்பதையும் வெகு தெளிவாயுரைக்கிறது. கொராடோ, சத்யம், சகோதரத்வம், நிர்மாவினால் தன் மனதைத் தாய்மைப்படுத்தும் வழியையும் வெகு அழகாயுரைக்கிறது. ஆதலின் எல்லா வேதங்களும் உண்மை, சுயேச்சை, நன்மை, சமரசம், பரோபகாரம் இவற்றையே உரைக்கின்றன. தீமை, பந்தம், ஆசை, பொய், இவற்றை எல்லா வேதங்களும் கண்டிக்கின்றன. எல்லா வேதமும் கடவுளின் திருவாக்கே. மனோ வாக்கு காயசத்தியே வேத சாரம். அதுவே ஆனந்தம், உண்மை, பகையாமை, பொறுமை, இன்சொல், அஹிம்சை, பரோபகாரம். இவை எல்லா வேதங்களுக்கும் சம்மதமானவையே! பற்றே துன்பம்; அதை யொழித்தலே இன்பம். தன்னயங்கருதாத் தொண்டே மோக்ஷ சாதனம், பற்றொழிப்பதே சாந்தம் என்றறியுங்கள், தாய்மையுறுங்கள்!

படைப்பு

ஜெகதீஸ்வரீ! உன் சக்தியாலேயே ஈசன் படைத்தான். உன் கிரீடாபீடமே உலகு. மக்களெல்லாம் உன் குழந்தைகள். ஆணந்த மயத்தினின்றே நாங்கள் படைக்கப்பட்டோம். நீயே மூலப்ரக்ருதி உன்னிடமிருந்தே கல்பமும் பிரளயமு முண்டாகின்றன. உன் எண்ணமே உலகின் படைப்பு. நீ புகுத்திய ஒங்காரமே உலகின் நிறைவு. உன் ஒங்காரத்தினின்றே ஒளி பிறந்தது. அதுவே சூரிய சந்திர நட்சத்திரங்களாவன. சூரியனால் மழையுண்டாயிற்று. மழையால் பூமி உயிர்த்தது. பூமியினின்று அன்னம் உண்டாயிற்று. அன்னத்தினின்று ஜீவகோடிகளுண்டாயின. அன்னசாரமே விந்து, புல், பூண்டு, செடிகொடி, மரம், மூலிகைகளும், பஞ்சு, பவழம், நத்தை, முத்து, புழு, பூச்சி, நீர்வாழ்வன, ஊர்வன, பறவைகள், மிருகங்கள், மனிதன். இவற்றை யெல்லாம் உண்டாக்கியது உன் கையே. மலை, கடல், வனம், ஆறு, சூரியன் முதலான இயற்கை யர்புதங்களைப் படைத்ததும் நீயே. உன் கட்டளையினாலேயே சூளிர்காற்று உஷ்ணமான விடத்தையும் உஷ்ணக்காற்று சூளிர்ச்சியான தேசத்தையும் நோக்கியடித்துச் சுழலுகிறது. உன் ஆக்ஞையினாலேயே, சூரியன் கடலினின்று நீரை ஆவியாக்கி, மேகமாக்கி மழை தருகிறது. நீ ஒவ்வொன்றிற்கும் கொடுத்த சக்தியினாலேதான் எல்லாம் உண்டாகின்றன. எங்கள் வினைக்

குத்தக்க பலனைக் கொடுக்கும் அரசீ! நீ எங்களுக்குள்ளே பிரியாதிருப்பதனால் தான் நாங்கள் அறிகிறோம், இல்லையேல் சுவாசம் விடக்கூட எங்களுக்குச் செயலில்லை. நீயே எங்கள் மூச்சு. உன்னை என்று இழக்கிறோமோ அன்றே எங்களையும் இழக்கிறோம். எல்லாப் பிராணிகளையும் அறிவிற்கிறந்த மனிதன் கையில் ஒப்புவித்திருக்கிறாய். அவைகளுக்கு இதஞ் செய்தால் மனிதன் உன் கருணையை யடைகிறான். அவைகளுக்கு எவ்விதத்திலும் தீங்கு செய்தால் உன் தண்டனைக் குள்ளாகிறான். எரிமலையும், வெள்ளமும், இடியும் உன் கோபத்தின் அறிகுறிகளே! மழையும், தென்றலும், நிலவும், உன் சாந்த அறிகுறிகளே! உலகம் உன் வீடே. அதில் நாங்கள் ஒரு அபசாரமும் செய்யாதிருக்க வருள். அதில் நாங்கள் சமத்வ புத்தியோடிருக்க வருள். ஒருவர் அன்னத்தை மற்றொருவர் அபகரித்துக் குவிக்காது, பரோபகார சிந்தையோடிருக்க வருள். கற்பத்திலும், பிரளயத்திலும் மாறாத சுயம்புவே உன் கைகள் என்றும் வாழ்க!

உலகீர்

ஈசனிலங்கும் நடமாடுங்கோயில்காள்! உங்களையே நீங்கள் அறியுங்கள்! நீங்கள் தானே காணாயிலங்கும் ஒப்பற்றவர்கள்; உங்களுக்குள்ளிருப்பவன் தனக்குவமையிலான். அவனமருங்கோயில்களே நீங்கள்.

நீங்களிவ்வுடலல்ல. உங்களுக்குச் சாவும் பயமும் தீங்கும் ஒரு போதுமில்லை. நீங்களெல்லாரும் சகோதரர்! சமமான உரிமை பெற்றவர். இவ்வுலகு உங்களெல்லாருக்கும் பொதுவானது, சமமானது. நீங்கள் முழுச் சுதந்திரமுள்ளவர்கள். ஒருவருக்கும் குடியல்ல. உங்களுக்குப் போதியமட்டும் உலகின் பயனை யனுபவிக்க உரிமையுண்டு. தன் தன் தேவைக்கு மேல் சேர்ப்பவனே திருடன். தன் தன் தேவையளவு டம்பமின்றி யனுபவித்தால் உலகில் குறைவேயிராது. சேர்த்து வைப்பதொன்றும் நம் முடன் வராது. சேர்த்து வைக்க நாம் உலகிற்கு வரவில்லை, கர்மத்தைக் கழிக்கவே வந்தோம். நமது உயிரை நிலை நிறுத்தவே யுண்கிறோம். உழைப்பாலேயே உண்டு, தூய வினையால் வாழ்வைச் சுத்தப்படுத்தி தெய்வத்தன்மையடைவோமாக! உழுதுண்டு, தூற்று நெய்துடுத்தி, ஆசை, பொறாமை, பொய், டம்பம் இவற்றை விடுத்து, தூயவாழ்க்கை வாழ்ந்து, பிறர்க்குதவி, அறவழி நின்ற, அரவடிவான அத்தனைச் சேர்வோமாக. ஒவ்வொரு வாழ்க்கையும் ஒவ்வொரு நல்வினையின் நோக்கத்தைக் கொண்டது. வினையை அறிமின்! நலஞ் செய்மின்! ஒளிபெறுமின்!

தேசாபிமானம்

பராசக்தி! எங்களை எவ்வளவு ஆனந்தமான தேசத்தில் படைத்தாய்! உணவிற்கும், உடைக்கும், மற்ற

சகங்களுக்கும் வேண்டியவற்றைத் தரும் உன் வடிவான எங்கள் தேசமாதாவிற்கு என்ன பணிகள் செய்தாலும் பதிலாகாது. எங்கள் துளித்துளி இரத்தத்திலும் பாரததேவியின் அன்னமே சேர்ந்திருக்கிறது. எங்கள் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றும் அவளுடைய தொண்டிற்கே யுரியது.

எங்கள் தேசம் ஒரு பெரிய வீடே. அதன் இரைவிகளரி சங்கரத்திலிருக்கும் பாரததேவியே! எல்லா சராசரங்களும் அவளுடைய புத்திரர்களே. இப்பெரிய குடும்பக்கவலை ஒவ்வொருவரையும் சேர்ந்த தேவணங்கிய சிரத்துடனும் தொழுங்கைகளுடனும் நாங்கள் நல்ல வாழ்க்கையுடன் பாரததேவியின் சந்நிதியிலிருக்கின்றோம். இந்துக்கள், முகம்மதியர், கிறிஸ்தவர், பார்சியர், சீக்யர், சோராஸ்திரியர், புத்தர், ஜைனர், முதலிய எல்லா மதஸ்தருக்கும் அவளே பொதுத்தாய். அவளுடைய கருணை சூரிய கிரணம் போல எங்கும் விரிந்தது.

சாந்தமும், ஆத்மசக்தியும், தியாகமுமே பாரததேவி எங்களுக்கு அணிகலமாக ஈந்தாள். அஹிம்ஸா தர்மத்தால் உலகின் சண்டைகளை யெல்லாம் தீர்த்தாள். நதிகளெல்லாம் அவளுக்கு அபிஷேகம் செய்கின்றன. ஒவ்வொரு நதியும், வனமும், மலையும், ஊரும், தெய்வத்தன்மை பெற்றதே. பாரத நாட்டின் ஒவ்வொரு துளி மண்ணிற்கும் நமஸ்காரம் செய்வோம். ஏனெனில் அது மஹாத்மாக்களால் ஸ்பர்சிக்கப்பட்டது.

எங்கள் நாட்டை வறுமையும், மடமையும் அணுகாதிருக்கட்டும். எங்கள் தேசக்கல்வியும், ஆத்மசக்தியும், அஹிம்ஸாதர்மமும், சுத்தமதமும் விளங்கட்டும். சாத்வீக வீரர் பெருகட்டும். அடிமைத்தனமெல்லாம் ஒட்டட்டும்.

பாரததேவீ! உன் வேதமும், பாட்டும், வளமும், விளைவும் நீடீழி வாழ்க! உன் மக்கள் உலகிற்கு ஞானவிளக்குகளாய் நீடீழி வாழ்க! உன் மங்களகானம் எங்கள் மனதிலென்றும் வாழ்க! வந்தே மாதரம்!

வாழ்க்கை.

நாம் உண்ணவும், உடுக்கவும், சேர்க்கவும், இடம்பங் கொண்டாவும், போர்புரியவும், தீதிழைக்கவும், வீடு கட்டவும், நிலம் வாங்கவும், சிற்றின்பத்தில் ஆழ்ந்து அழியவும் உலகிற்குவா வில்லை. நமது ஜீவநதி கருணைக்கடலாகிய ஈசனிடமிருந்து உலகைச் செழிப்பிக்கவும், பிறர்க்குதவியே தன்னைத்தூய்மை செய்து, முடிவில் ஈசனுடன் கலக்கவுமே வந்தது. பாவமாகிய பாலை மண்ணில் வற்றிப்போகவும், உவர்மண்ணில் பாயவுமில்லை. அறம், உணவு, உடை, முயற்சி, இலையே வாழ்வின் தேவை. அறதூலைத் தெளியுங்கள். ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு செய்யுங் கிணறும், சிறு குடிலும், கலப்பை, இராட்டினம், இரண்டு உழவுமாடுகளுமே செல்வம். இவற்றால் உடையணவைப் போதியமட்டுமடையுங்கள். இதற்குமேல் சிறிதேனும் ஆசைப்படாதீர்கள். உங்கள் பேராசையால்தான் உங்களைப் போன்ற மற்ற சகோதரர்கள் உணவின்றி வாடுகிறார்கள். ஆயிரம் ஏழைகளிருக்கக்கூடிய பெரிய இடத்தை வளைத்து ஒருவன் தன்னயத்திற்காக மாளிகை கட்டும் பாவத்தைச் செய்யாதிருப்பானாக! ஒவ்வொருவனுக்கும் இருபதடி சதுரநிலம் போதுமானது. இதை

உங்கள் உழுநிலங்களிலே யமையுங்கள். நீர் பாய்ச்சுவதும், உழுவதும், பயிர் செய்வதும், நூற்பதும், நெய்வதுமே உங்கள் முக்கிய தொழிலாகட்டும். மற்றநேரங்களை நூலாராய்ச்சி, உண்மைக்குழைத்தல், கடவுட்டொண்டு, டரோபகாரம், பொதுஜன ஊழியங்களிற் கழியுங்கள். அசத்தியமான வழியில் பொய்ச்சாட்சி கோள் சொல்லி, தனக்குத்தகாத அடிமை செய்து, தீயோருக்கு ஊழியஞ் செய்து, பெண்ணாதிக்கு நகை செய்வதிலும், மாளிகைகட்டுவதிலும், பணம் சேர்ப்பதிலும், விலையுயர்ந்த நாழிகையைச் செலவழிப்பவன் விலங்கேயாவன். ஒவ்வொரு நிமிஷமும் நல்ல காரியங்களிலேயே செல்லட்டும். நமது வாழ்க்கை ஒரு மணமுள்ள பூ. அது ஈசனுடைய திருவடிகளைச் சேரட்டும். உலகின் தூர்நாற்றத்தில் தன் மணத்தை யிழந்து வாடி மண்ணாக வேண்டாம். நாம் விடும் ஒவ்வொரு மூச்சும் நம்மைச் சாவின் பால் அடித்துக் கொண்டு செல்கிறது. ஒவ்வொரு மூச்சும் ஈசனுடைய தொண்டிலேயே செல்லும் படி வாழ்க்கையைத் தூய்மை செய்மின்!

தர்மம்.

தன்னையும் நல்வழியிற் செலுத்தி, பிறர்க்கும் நயமீயும் நெறியே தர்மம். கடவுளுக்கும், மக்களுக்கும் நன்றொண்டு புரிவதே அறவழி. மக்கள் கடவுளின்

இடைவீடா அவதாரம் என்றெண்ணி அவர்களுக்கு
இனிய தொண்டாற்றலை ஒவ்வொருவரும் கருத்துட்
கொள்ளுவாராக!

எதெது தனக்கு பந்தத்தை விளைவிக்கிறதோ
அது மறம். எது நம்மை பந்தத்தினின்று விடுவிக்
கிறதோ அது அறம். பிறர்க்கு அடிமையாகாமலும்,
உணவுடைக்கு அயலை எதிர்பாராதும், பேராசை,
பணஞ் சேர்க்கும் தீமை, பெண்ணாசைப் பித்து
இவையின்றி, உலகில் பற்றற்று நமது கடமையைச்
செய்து வருவதே தரும வாழ்க்கை. தன் உடைக்
காக அயல் நாட்டை எதிர் பார்ப்பதும், அடிமைத்
தொழில் புரிவதும், தன் தேவைக்குமேல் சேர்க்க
வெண்ணுவதும், தானிருக்கப் போதுமான விடத்
திற்குமேல் இடம்பட வீடெடுப்பதும், வேறொரு
வரைப் பொருமையுடன் நோக்குவதும், ஆசை,
கோபம், டம்பம், காமம் இவைகளுக்கு இடங்கொடு
ப்பதும் அதர்மம்.

இல்லறம் தர்மவழியே ஒரு குடும்பி ஒரு செய்
யும், அதில் ஏற்றக்கிணறும், சிறு குடிசையும், உழவு
மாடுகளும் வைத்துக் கொண்டு, தன் உழைப்பா
லேயே உண்ணக்கடவன். இராட்டினத்தில் நூற்று
தன் சொந்தத் தறியில் நெய்த தூய ஆடையையே
அணியக்கடவன். ஒவ்வொரு இல்லாளும் நூற்று
நெய்த ஆடையையே அணிகலமாகக் கொள்ளட்டும்.
உலகை பந்தப்படுத்தும் தீய பொன்னைச் சுமத்தல்

பாவமானது. சாந்தமும், சத்யமும், கற்பும், குணமுமே பெண்களுக்குச் சிறந்த அணி. பெருந்தீனியிலும், நகையிலும், டாம்பீகத்திலும் விருப்பமுள்ள பெண்கள் கற்பைக்காப்பது அரிது. தன் வீட்டு விசேடங்களை அறவழிப்படி டம்பமின்றி ஒரு குடும்பி செய்வாளுக!

இயம நியமம், நட்பு, கருணை, களிப்பு, உபேகை, நீதியைத் தன் வாழ்க்கையில் அமைத்து மனிதன் நடப்பாளுக. மிருககுணமாகிய வஞ்சகம், தன்னயம், கொடுமை, தீங்குகளைத் தவிர்ப்பாளுக. மனித குணமாகிய சுத்தம், சத்யம், பொறுமை, அன்பு, ஈகை, இரக்கம், அஹிம்சை, இன்சொல், பற்றறல் முதலிய வற்றை நாள் தோறும் வளர்ப்பதைக் கடளுகக் கொள்வாளுக. தர்ம வாழ்வினாலடைந்த இன்பமே பேரின்பம். பணஞ் சேர்ப்பதிலும், பெண்ணிலும் உண்டாகுவது இன்பம் போலத் தோன்றும் கொடிய நோயே. அறநீனவும், மொழியும், செயலுமுள்ளவன் கடவுளுக்கு அருகேயிருக்கிறான். அவன் வாழ்க்கை தெய்வீகமானது. அவனுடைய தன்னயமற்ற மொழிகளே வேதம். அவனுடைய தீங்கற்ற வாழ்வே எல்லாருக்கும் உதாரணமாயிருக்கக் கூடியது.

துறவு.

மனத்திலருண் மல்கி மாணுலக முய்யுந் தனைத்துறந்த தொண்டே தவம்.

தன்னயத்தை விடுவதே துறவு. சந்திரனைப் போல் தன் குறைகளை கவனிக்காது தான் மேகத்தில் மறைந்திருந்தபோதிலும் உலகிற்கொளி ஈவது போல் தன் மனத்தை மாயை மறைப்பினும் அதில் சிக்காது, பரோபகாரம் செய்வது துறவு. மரம் தன்னைக் கோடாறியால் சிதைப்பவனுக்கும் கனியும், நிழலும். கொடுக்கிறது. விளக்குத்திரி எரிவதனால் தான் குறைந்து தன் பலமான எண்ணெயும் குறைந்தாலும் உலகிற்கு வெளிச்சம் கொடுக்கிறது. அதுபோலவே, அன்னமயகோச விகாரமாகிய இந்த சரீரத்திற்கு வரும் சுக துக்கங்களையெல்லாம் பொறுத்துக் கொண்டு நடமாடும் கோயில்களாகிய மக்களுக்கு அருட்பணி செய்வதே சிறந்த துறவு. துறவம் தொண்டும் ஒன்றே. படைப்பின் இரகசியத்தையறிந்து தன்வினையைத் தெரிந்து உலகம் உய்யும்படி அவ்வினையைச் செய்வதே சிறந்தது. காட்டில் போய் மனித வாடையின்றி இருப்பது சிறந்த துறவன்று. சூங்குகளும் காட்டில் வசிக்கின்றன. அவைகளும் பழங்களைத் தின்று கொண்டிருக்கின்றன. குளிர் வட்டத்துக் கரடிகளும் 6 மாதம் பனிக்குகையிலும் 6 மாதம் சும்மாவமிருக்கின்றன. இவைகள் துறவிகளாசுமா. மனிதன் தர்மத்தை நன்சுணர்ந்து அதை நிலைநாட்டுவதற்குத் தன் உடல், பொருள், வினை இம்மூன்றையும் ஈவது துறவு. உலகம் பரா சக்தியின் கோவில். எவ்வொருவன் சாப்பாட்டிற்கும் உறக்கத்

திற்கும் போகவின்பத்திற்கும் அடிமையில்லாது உலகக் கோவிலின் பணியைச் செய்கிறானே அவனே சிறந்தவன். பொன்னாசைக்கும், பொருளாசைக்கும், கீர்த்திக்கும் ஒரு காரியத்தைச் செய்வது கடவுளிடம் பக்தியை வியாபாரம் செய்வது போலாகும். ஏசுவும், முகம்மதுவும், புத்தரும், மகாத்மாவும் துறவிகளுக்குச் சிறந்த உதாரணம். 84 கோடி ஜீவராசியிலும் பராசக்தியிருக்கிறு ளென்று மனிதருணர் வேண்டும். துறவிகள் பிரம்ம சரியத்தை யநுஷ்டிப்பது சிறந்தது. கிரகத்தினின் றும் திரிகாண சுத்தியடைந்தால் துறவேற்படும். நமக்குணவையளிக்க ஒருவளிருக்கிறு ளென்று நம்பு. உழுதல், நெய்தல், நூற்றல், குடிமைத்தல், திரிகாணசுத்தம், அஹிம்சை, சாந்தம், பிரம்மசரியம், மிதமான ஆகாரம், பிறருக்குத் தொந்தரவு கெட்டா திருத்தல், பணத்தாசை வெறுத்தல், பெண்களைத் தாயென மதித்தல், பரோபகாரம், இவை துறவிகளின் முக்கிய இலக்கணம். துறவிக்கு ஜாதி, வேதம், பந்தம், இவ்வித்தியாசங்கள் கிடையாது. தன் தேவைக்கு மேல் துறவி சேர்க்கக்கூடாது. தரும் பிரசாரகம் செய்வதில் தன் வாழ்வை செலுத்த வேண்டும். துறவி அறநூல் வாழ்வு வாழ வேண்டும். பராசக்தி! என்னோடு பேசிப் பேசி எனக்கிந்த அனந்தத் துறவை ஈந்தாய். உன் சக்தி என்றும் வாழ்க!

இடம்ப கண்டனம்.

காலத்திற்கும், தேசத்திற்கும், இடத்திற்கும் தக்கபடி தன் தேவையை அடைந்த பிறகு மீதியிருப்பவை இடம்பப் பொருளேயாகும். உலகில் காட்டு மிருகங்கள் கூடச் சேர்த்துவைப்பதில்லை. தன் உழைப்பாலேயே தன் உடலுக்கு வேண்டியவைகளை அடைகின்றன. கிடைத்தமட்டில் திருப்தி அடைவதே களிப்பெனப்படும். மனிதனுக்கு உழுதுண்ண ஒரு செய்யும், விவசாயத்திற்குக் கிணறு முதலியவைகளும், தன் ஆடையைத் தயார் செய்வதற்கு ராட்டினம், தறி முதலானவையும், தான் வசிப்பதற்கு ஓர் குடிசையும், சமைப்பதற்கு மண்பாத்திரங்களும் வைத்துக்கொண்டால் போதுமானது. இதைக் கொண்டே மனிதன் சாந்தமாகி வாழலாம். பசித்து உண்ணும் பிழைப்பாளி வீருந்து உண்ணும் பணக்காரனைக் காட்டிலும் திடமுள்ளவரையிருக்கிறான். உடம்பை ஆபரணங்களினாலும் உயர்ந்த ஆடைகளினாலும் அலங்காரம் செய்து கொள்வதினால் பலபேர் அனுபவிக்க வேண்டிய செல்வத்தை அனாவசியமாக நாமொருவரே பேராசையுடன் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கடுக்கன் இல்லாவிடில் காது கேள்க்காதா? ஸ்திரீகள் செயற்கை அலங்காரங்களால் தன் உடல்

அழகா யிருக்கிறதென்று நினைத்து செருக்குக்
கொண்டு தன் மன அழகை கவனிக்காது விடு
கின்றனர். நகைகளும் அலங்காரமான ஆடைகளும்,
விருந்துகளும், இடம்பமான வாகனங்களும், நமது
அகங்காரத்தைப் பெருக்கி நம்மைத் தீய வாழ்க்கை
யில் ஆழ்த்திவிடும். இவற்றை நினைப்பதே பாவம்.
மனிதனே! கடவுள் உனக்குக் கொடுப்பதற்குமேல்
உன் சட்டைக்கு அழகு செய்து கொள்ள
விரும்புவது பாவம். எவ்வளவு சிறிய உடையை
உடுத்த முடியுமோ அவ்வளவே நீ உடுத்து.
எளிமை அழகு. பணக்காரனைப் பார்த்து
நீயும் இடம்பமாயிருக்க வேண்டுமென்று எண்ணிப்
பாவிதாகாதே. இடம்பத்தினால் தேவை பெருகும்.
தேவை பெருகினால் தீய வழிகளில் பணம் சேர்க்க
அஞ்ஞானம் உன்னைத் தூண்டும். ஆசைகளுக்கு
அடிமை ஆகாதே. எவ்வளவு இலகுவாக உன்
தேவைகளை அடையும்படி இயற்கையன்னை அருள்
சூந்திருக்கிறாள்! உன் கை கால்களை உபயோகி.
உலகில் மற்றவரெல்லாம் சுகமாயிருக்க வேண்டு
மானால் நீ எளிய வாழ்க்கை நடத்து. எளிமை
என்பது கடவுளிடம் போய்ச் சேரும் வழி; அறி
வினரின் செல்வம். தன் தேவைகளை எவ்வளவுக்
கெவ்வளவு சுருக்கிக் கொள்ளுகிறானோ அவ்வளவுக்
கவ்வளவு கடவுளுக்கு சமீபத்தில் மனிதன் இருக்
கிறான்.

பராசக்தி அருள்க!

உலகின் பிணி.

பராசக்தி! மனிதனின் தர்மமே போயிற்று. மனிதர்கள் தன்னயமும் பணப் பைத்தியமும், இடம்பமும், திருட்டும், காமமும், பொருமையும் நிறைந்த பாழ்வீடு போலானார்கள். ஆத்மஞானமே மனித வாழ்க்கையின் விளக்கு. இந்த விளக்கைச் சுற்றி மாயை என்னும் இரும்புக் கதவுகளை மனிதன் போட்டுக் கொண்டிருப்பதால், நெஞ்சு அறை இருளாயிருக்கிறது. இவன் செய்யும் காரியங்களும் இருளாயிருக்கின்றன. அந்தோ! ஒருவன் மற்றொருவனுடைய நிலத்தில் ஆசை கொண்டு போர் செய்கிறான். மனிதர்களைக் கொல்லுகிறான். திருடுகிறான். ஆயிரம் மனிதரை ஒரு நொடியில் கொல்லுவதற்கு வெடி மருந்துகளும், பீரங்கிகளும், கொலைக்கருவிகளும் செய்கிறான். ஒரு தேசத்தை விரைவாகக் கொள்ளையடிக்க பல வாகனங்களைச் செய்கிறான். ஆயிரம் பேர் உழுது உண்ணக்கூடிய நிலத்தை ஒருவன் அபகரிக்கிறான். ஆயிரம் ஏழைகள் வசிக்கக் கூடிய இடத்தை வளைத்துக் கொண்டு ஒருவன் மாளிகை கட்டிக் கொள்கிறான். பிறந்தபோது பூமியில் தன்னோடு கொண்டுவந்தவன் போன்று அகங்காரத்துடன் மற்றோரை அடக்கி ஆளப்பார்க்கிறான். ஏழைகளை அடிமைப்படுத்துகிறான். உழைப்பது ஏழை, உண்பது பணக்காரன், மாம் வைத்து வளர்ப்பவன்

உழைப்பாளி, பழம் தின்று கொழுப்பவன் கோழைப் பணக்காரன். உழைத்தும் பட்டினியோடு சாவது ஏழை. உழைக்காது விருந்துண்டு உறங்குவது பணக்காரன். பிள்ளை குட்டிகளோடு வீடில் லாமல் மழையிலும் வெய்யிலிலும், வறுமையிலும் மடமையிலும் வருந்தும் ஏழை சகோதரரைக் காப்பாற்ற என்று கண் திறப்பாய்! கள்ளைக் குடித்து விட்டுத் தன் பெண்டுபிள்ளைகளைப் பட்டினிபோட்டு வருத்தும் மடமையை என்று துலைப்பாய்! செல்வம் பொழியுமெங்கள் நாடு மிருக பலத்திற்கு அடிமையாயிருக்கிறது. நாட்டின் பொருளெல்லாம் அயல் நாட்டில் வீரைந்து பாய்கிறது. தீய கல்வி விஷம்போல் நாட்டுச் சிறுவர்களைக் கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அயல் நாட்டுச் சாமான்களின் மாயையில் விழுந்து ஜனங்கள் பொருளையிழந்து ஏழையாகின்றார்கள். பல யந்திரங்கள் நாட்டில் புகுந்து பணக்காரரையே பணக்காரராக்கி குடிசைக் கைத்தொழிலை ஒழித்தன. பருத்தியும் ராட்டினமும் தறியும் உள்ள நாட்டிற்குப் பதினாயிரம் மைல் தூரத்திலிருந்து துணி வாலாயிற்று. அயலான் துணி கொடுத்து டேக்கா மவிலின் நூற்ற இந்தியர்கள் உடுத்தும் இந்த நிர்வாண நிலை என்றைக்கு ஒழியும்? வயிற்றுப் பிழைப்பிற்கே விலையுயர்ந்த வாழ்க்கையை மனிதர் இறைக்கின்றனர். அவர்கள் கற்பதும், வாழ்வதும் ஒரு சாண் வயிற்றை நிரப்புவதற்கே. மிருக பலத்

திற்கு அடிமைப்பட்டுத் தமது வாழ்க்கையை உத்யோக வனாந்தரத்தில் கொட்டி, இடம்பழம், மடமையும், செருக்குங் கொண்டு ஈகையும் ஞானமும் அற்றனர். நமக்குள் பொன்றாத ஆன்மக்கனல் இருப்பதை மறந்து துப்பாக்கிக்குப் பயந்து தைரியமற்றிருக்கின்றனர். ஜாதி வித்தியாசம் இந்துக்களின் ஒற்றுமையைக் கலைத்து விட்டது. தீண்டாமை இந்துமதத்தைத் தீண்டலாக்கியது. மத வித்யாசம் உலகின் ஒற்றுமையைக் கெடுத்து பயங்கரமான போர்களை உண்டாக்கியது. சகல மதங்கட்கும் அடிப்படை சுத்தமென்பதே. இதை மக்கள் மறந்தனர். தான் என்று பிதற்றி ஜெகதீஸ்வரியை மறந்தனர். நல்லோர்களின் உபதேசத்தைத் துறந்தனர். கள்ளும், காமமும், தேவைக்குமேல் சேர்க்கும் திருட்டும், பிறநாடுகளைக் கொள்ளையடிக்கும் பேராசையும், தரித்திரமும், வஞ்சகமும், அயல் நாட்டுச் சரக்குகளும் உள்நாட்டுக் குண்டுணிகளும் சோம்பேறிகளும் அதிகமாயினர். பாரதர் தன் சுயரூபத்தை மறந்தனர். பாரதநாடு அக்ஞானப் பிரளயத்தில் மூழ்கியிருக்கிறது. சுத்தவடிவான பராசக்தி! இவற்றையெல்லாம் நீக்கி உலகத்திற்கு ஆனந்தமளிப்பாயாக!

உலகின் பாம்புகள்.

கருநாகத்தைவிடப் பொருமை என்னும் நஞ்சுள்ள மனிதன் மிகவும் கொடியவன். பாம்பிற்குப்

பல்லில் மட்டும் விஷமுண்டு. ஆனால் வஞ்சகமுள்ள மனிதனுக்குத் தன் நினைப்பிலும், செயலிலும், சொல்லிலும், மூச்சிலும் கூட விஷமிருக்கிறது. பாம்பு தன் சட்டையை மட்டும் போக்குகிறதே ஒழிய தன் விஷத்தையும், கோபத்தையும் போக்குவதில்லை. மனிதன் தன் தேக அழுக்கை மட்டும் நீக்கிக் கொண்டு தன் மனதில் காமக் குரோதாதி வஞ்சகங்களை வைத்துக்கொண்டால் பாம்பினும் கேடாவான். மனிதர்களைக் கண்டால் பாம்பு அஞ்சி ஓடுவதுபோல, தருமத்தைக் கண்டால் அஞ்சி ஓடும் மனிதன், பாம்பே யாவான். பாம்பு நல்லோர் தீயோரைப் பார்க்காது தீண்டுவது போல் விஞ்ஞானம் இல்லாத மனிதன், தன் பொருமையால் எல்லோரையும் துன்புறுத்துகிறான். தன் விஷமே பாம்பிற்குப் பலருடைய பகையைச் சம்பாதிக்கிறது. தன் அஹங்காரமே மனிதனைச் சத்துருவாக்குகிறது. பாம்பு தான் முயன்று வீடு கட்டாது, எளிய பூச்சிகளின் புத்துகளில் நுழைந்து கொள்கிறது. மனிதன் தன் முயற்சியால் தூய வழியில் கை கால்களை உபயோகித்து உடை உணவுகளைத் தேடி அடையாமல் பணக்காரன் என்ற பெயருடன் எழைகளின் உழைப்பின் மேல் வீண் ஆடம்பரங்கள் எழுப்புகிறான். உழைப்பாளிகள் பசியால் வருந்த, அவர்கள் உழைப்பின் பயனை ஒருவனாக மிருக பலத்தால் கொள்ளையடித்துச் சேர்ப்பவன் ஒரு பாம்பு. தன்

தர்மத்தை உணராது, தன்னயம் பாராட்டி ம. ரொருவன் வாழ்வதைப் போறாமையுடன் நோக்கி நல்லோருக்குத் தீமை செய்வோர் பாட்புகளே. உலகில் பணம் பெரிய பாம்பு. இதன் ஆசையால் கடியுண்டவன் கொலைக்கு அஞ்சமாட்டான் அற்பத்தனமாக நடந்துகொள்வான். காலகோடி சர்ப்பத்தைவிடக் காம சர்ப்பம் மிகவும் கொடியது. இதன் வாடை பட்டாலும் மனிதன் தன் பரிசுத்தத்தை இழப்பான். இதைப் பார்த்தால் மனம் கலங்குவான். இதன் அருகில் போனால் பஞ்சமஹாபாதகங்களையும் அடைவான். இராவணன், கீசகன் முதலியோர் காம சர்ப்பத்தால் தீண்டப்பட்டு இறந்தனர். ஏபராசக்தி! காம காஞ்சன சர்ப்பங்களுக்கு உனது அருளே பெரிய மருந்து. கோபம், குரோதம், லோபம், மதம், மச்சரம், ஈர்ஷா முதலிய பாம்புகள் மனப்புதரில் பதுங்காதபடி மனிதனே கவனமாயிரு! மனதிலுள்ள புதர்களையெல்லாம் நீக்கி அதை அம்பிகை வசிக்கும் கோவிலாக்கு. உன் மோகத்தையும் பேராசையையும் சஞ்சல புத்தியையும் அகங்காரத்தையும் கெடுத்து சுத்தம் என்ற மூலிகையை மனதில் வளர்த்தால் அஞ்ஞானப் பாம்பு வந்து அடையாது. மனதில் வெளிச்சமும் மணமும் நல்ல வாசனையும் கருணையும் விளங்கும்படியாகச் செய்துகொள். உன் இருளெல்லாம் நீங்கி விடும். எப்போதும் விழித்துக்கொண்டேயிரு. காமக்குரோதாதிப் பாம்புகளின் அரவம் கேட்டாற்

கூட எழுந்து எதிர்த்து விரட்டு. எலி நிறைந்த கூரையில் பாம்பு வரும். ஆசை நிறைந்த உள்ளத்தில் அஞ்ஞானப் பாம்பு வந்து புகும்.

IV

விதேச சாமான்கள்.

ஒவ்வொருவரும் தனக்கு அவசியமாக வேண்டிய சாமான்களைத் தானே செய்துகொள்ளவேண்டும். மனிதனுக்கு அவசியமாக வேண்டியது உண்ணவும், உடுக்கவும், வீடு கட்டவும் வேண்டிய சாமான்களே. தான் இருக்குமிடத்தில் வீளைக்கும் தானியங்களை மனிதன் உண்பானாக. இரும்புச் சாமான்களும், மாசு சாமான்களும், பாத்திரங்களும், துணிமணிகளும் தன் நாட்டிலேயே செய்யப்படவேண்டும். பணத்திற்காக ஆசைப்பட்டு தன் நாட்டில் வீளையும் மூலப் பொருள்களை அயல் நாட்டிற்கு அனுப்புவதும், தன் நாட்டில் இருக்கும் சாமான்களை நிராகரித்து அதே பண்டங்களை அயல் நாட்டினின்றும் வாங்குவதும், தன் நாட்டின் பொருள்களை உபயோகித்துத் தனக்குத் தேவையானவற்றைச் செய்து கொள்ள பராசக்தி வேண்டியவற்றைக் கொடுத்திருக்கும்பொழுது, சோம்பலாலும், டம்பத்தாலும், பிற நாட்டுப் பொருள்களை வாங்குவதும் கொடிய பாபம். இது தன் பத்தினியிருக்க ஒரு வேசையை மணப் பதற்கொப்பாகும். இதனால் நம் நாட்டின் செல்வமெல்லாம் போய்விடும். வறுமையும், சோம்பலும்,

இடம்பமும், மடமையும் உண்டாகி நாட்டை அழிக்
 கும்; நாட்டின் சுதந்திரம் போய்விடும். ஜனங்க
 ளெல்லாம் அடிமையாவார்கள். அடிமையுற்ற
 ஜனங்களுக்கு ஆத்ம பலமும், சரீர பலமும் போய்
 விடும். ஒவ்வொருவரும் எளிமையான வாழ்க்
 கையைக் கடைப்பிடித்துப் பாபமற்ற வழிகளில்
 தத்தம் உடை, உணவுகளைச் சம்பாதித்துக்கொண்
 டால் அயல்நாட்டை எதிர்பார்க்க வேண்டியதே
 யில்லை. நம் நாட்டில் பஞ்சம் இராட்டினமும் தறியும்
 இருக்கும்போது பதியிரம் மைல் தூரத்தி
 லுள்ள அயலாரிடமிருந்து நமது துணியைப் பதின்
 மடங்கு விலை கொடுத்து வாங்குவது பாபமானது.
 அயல் நாட்டுத் துணியை உடுத்துவது நாம் நிர்வா
 ணமாக இருப்பதற்குச் சமானம். அயல் நாட்டு
 உணவுகள் நம் நாட்டுப் பட்டினிக்குச் சமானம்.
 பட்டினியாய் இருப்பதினும் அயலானிடம் பிச்சை
 வாங்குவது கேவலமானது. தன்னாட்டில் செய்து
 கொள்ளக்கூடியவற்றை அனுபவிக்காது தன்
 தேவைகளைப் பெருக்கிப் பிறநாட்டுப் பொருள்களை
 ஆவலுடன் வாங்குவது, தன் கணவன் தரும் அன்
 புள்ள உடையை நிராகரித்து உயர்ந்த துணிகளுக்கு
 ஆசைப்பட்டு பரபுருஷனை இச்சித்துக் கெடுவது
 போன்றது. நாட்டின் பொருளே தன் பொருள்.
 அதை அனுபவிப்பதே மக்களின் தர்மம். பிற
 நாட்டின் பொருள் நம்மை அடிமைப்படுத்தும்
 பிணி.

குடி மறுத்தல்.

பராசக்தியானவள் தென்னைையைக் கற்பக விருக்ஷமாகப் படைத்தாள். அதன் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் மனித வார்க்கத்திற்கு மிகவும் பயன்படும்படி ஆக்கினாள். வீடு கட்டுவதற்கும், தட்டி முடைவதற்கும், உணவிற்கும் ஆகும்படி தென்னைையை யாக்கினாள். தென்னையின் பாளைநீரை இனிமையான வெல்லம் செய்யச் சொல்லுகிறாள். திராட்சைப் பழங்களை மனிதனும் மற்றப் பிராணிகளும் உண்ணும்படி ஆக்கினாள். பனை மாத்தின் நுங்கை வேனிற் காலத்தில் மனிதன் உண்டு உள்ளங் குளிர்ந்து கடவுளின் இனிய படைப்பை எண்ணி உருகவிடுத்தாள். அந்தோ! மனித சமூகத்திற்கு நன்மை பயக்கும் இவற்றின் சாற்றைக் கள்ளாகவும் சாராயமாகவும் செய்து மனிதனை மனிதனை மிருகமாக்கிக்கொள்ளுகிறான். பராசக்தி! நீ கொடுத்த வினையை முடிக்க வந்த மனிதன் கள்ளென்னும் நஞ்சையருந்தி, மதிமயங்கி, அறந் தவிர்ந்து கொலைக்கும், களவுக்கும், சூதிற்கும், காமத்திற்கும் அடிமையாகி உன் கோவிலாகிய இவ்வுலகத்தை நாகமாக்குவது நியாயமா? ஏழை நெற்றிவேர்வை சொட்டச் சொட்ட நாளெல்லாம் உழைத்து, சம்பாதிக்கும் அரை ரூபாயில் ஆறணவிற்குக் குடித்தவிட்டு மீதி இரண்டணவையும் கள் மயக்கத்திற்கே உதறிவிட்டு, கள் வெறியோடும், வெறுங் கையோடும், தடுமாற்ற

முள்ள நடையோடும், வாயில் ஆபாசமான வார்த்தைகளோடும் வீட்டை யடைகிறான். அவனுடைய மக்களும் மனைவியும் இவனுடைய கூலிக்காகவே பட்டினியோடும் ஆவலோடும் எதிர்பார்த்திருந்து இவன் வந்ததும் தமது குடிக்கக் கஞ்சியில்லா நிலைமையைச் சொல்லி முறையிடுகிறார்கள். தன்னைப் பணம் கேட்கக் கேட்க குடி வெறியில் தன் மனைவியையும் மக்களையும் நொய்யப் புடைத்துத் தானும் புடையுண்டு கீழே விழுந்து புரண்டு கூக்குரல்கிளப்பி தெருவினுள்ளோர்களையும், சமாதானத்தையும் கெடுக்கிறான். இப்படி ஏழைக் குடியர்களும், பணக்காரக் குடியர்களும், நடுத்தரக் குடியர்களுமாகச் சேர்ந்து உலகைப் பித்தர்கூட மாக்குகின்றார்கள். இவர்களோ நீ படைத்த மனிதர்கள்! நாகரீகப் பணக்காரர் என்று சொல்லிக்கொள்ளுவோர். அந்தோ! அயல் நாட்டினின்று விலையுயர்ந்த சாராயங்களை வரவழைத்துக் குடித்து நம் நாட்டுப் பொருளைக்கோடி கோடியாய்க் கொள்ளை கொடுக்கிறார்கள். பெரிய மனிதர்கள் கூட்டங் கூட்டமாகக் கூடிக் குடித்துக் களியாடி நம் நாட்டின் அறத்தையும், பெருமையையும், ஆண்மையையும், செல்வத்தையும் போக்கி, தமது மனோ, வாக்குக் காயங்களை அசுத்தமாக்கி உண்ணலே எண்ணமாயும், ஊட்டலே செய்கையாயும் இருக்கும் விலங்கு நிலைமையைப் பார்த்து அன்பன் கண்களில் ஊறும் கண்ணீரை என்று நீ துடைப்பாயோ?

உலகோரே! பாளை நீரினின்று ஆண்டிற்கொரு முறையே வெல்லம் செய்யுங்கள். அந்த வெல்லம் உடம்பிற்கு நல்லது. பாளையை அடிக்கடி சீவுவது தேங்காயின் இனிப்பைக் குறைத்து விடும். பாளைநீரை அடிக்கடி கொரோமாக வடித்துப் புளிக்கவைத்து கள்ளாக்கி ஏழைகளுக்குக் கொடுத்து அவர்களை மயங்க வைத்து நீங்களும் பாபம் செய்து உலகத்தையும் பாவக் காடாக்காதீர்கள். கள்ளினின்று வரும் பாவப் பொருளைக்காட்டிலும் தேங்காய் விற்பதினால் வரும் தர்மமான லாபம், லாபமென்று தோன்றவில்லையா? அந்தோ! கடவுளுக்குக்கூட கள், சுருட்டைக்கொண்டு வழிபடுகிறீர்களே; கோவிலுக்குப் போகும் பொழுதுகூட சாராயம் அருந்த வேண்டுமா? திருவிழாக்கள், பொங்கல், திபாவளி முதலிய நன்னாட்களில்கூட குடித்துவிட்டு ஆடவேண்டுமா? குடியர்களே, உங்கள் பாவத்தையுணர்ந்து அக்கொடிய பழக்கத்தைவிட்டு விடுங்கள். உங்கள் கூலிப் பணத்திற்குப் பலமான உணவுப் பொருள்கள் செய்து உண்ணுங்கள். உங்கள் குடும்பங்களைப் பட்டினி போடாதீர்கள். தர்ம தேவதையின் கோபத்திற்கு ஆளாகாதீர்கள். தென்னைக்கட்குத்தகைக்கு விட்டுத் தீயவழியில் பொருளிட்டப் பேராசை கொள்ளும் பணக்காரர்களே! நீங்கள் தேவைக் கதிகமாய்ச் சேர்த்து வைத்தது போதாதா? இன்னமும் ஏழைகளின் பணத்தைக் கொள்ளையடித்து உலகை நரக

மாக்காவா வேண்டும்? மனிதரின் முக்கிய உணவாகிய தேங்காயை, ஈசனுடைய வழிபாட்டிற்கு உகந்த தேங்காயைப், பெருக விடுங்கள். கள் இறக்கும் தொழிலாளிகளே! பாளை நீரை சுத்தமான பாத்திரங்களில் ஊற்றி இஞ்சிச் சாற்றைச் சேர்த்து நல்ல கரியடுப்புகளில் காய்ச்சி அடையாக்கி தென்னை வட்டுகள் செய்து மிதமாக உபயோகப்படுத்தினால் நன்மை தரும். ஆப்காரி இலாக்கா வேலைக்காரர்களுக்கு நீங்கள் பயப்படவேண்டாம். நம் நாட்டுச் செல்வத்தில் 50 கோடி ரூபாய் அயல் நாட்டிற்குப்போகிறது. வஞ்சமும், பொய்ப் பிராதுகளும், களவும், கொலையும், பஞ்சமும் குடியினாலேயே உண்டாகின்றன.

அறவோர்களே! பாளை நீரினின்றி வெல்லம் செய்யும்படி எங்கும் சொல்லுங்கள். தென்னையைக் கள்ளுக் குத்தகைக்கு விடாதபடி போதியுங்கள். ஜாதிக்கட்டாலும் மதக் கொள்கைகள் ஏற்படுத்தியும் ஜனங்கள் கள்ளைத் தவிர்க்கும்படி செய்யுங்கள். கிராமப் பஞ்சாயத்துகளே! குடியர்களுக்குத் தக்க அபராதம் விதியுங்கள். குடிப்பவர்களுக்கு நன்றாக புத்திமதி சொல்லி முடியுமானால் ஜாதிப்பிரஷ்டம் செய்து புத்தி வரவழையுங்கள். குடிவெறி வரும்போது நீராகாரத்தையாவது கஞ்சியையாவது உண்ணச் சொல்லுங்கள். குடிவெறி நேரமாகிய மாலையில் நல்ல பஜனையாவது நாடகங்

களையாவது கோவில் வழிபாடுகளையாவது ஏற்படுத்தி அவர்கள் மனதைக் திருப்பிவிடுங்கள். கள்விற்பவர்களுக்குத் தங்கள் தொழில் அதர்மமென்றும் வேறு யோக்கியமான தொழில் செய்யவும் முறையிடுங்கள். இவ்விதமாக கள்ளுக்கடைக்கு எதிரே நல்ல தண்ணீர்ப் பந்தலும் கஞ்சித் தொட்டியும் வைத்துக் குடியர்களைக் குடிக்க அவ்விடத்திற்கு அழைத்து வந்து அவர்களுடைய பசியையாற்றி புத்திசொல்லுங்கள். இவ்விதமாகவே காபி, மீ முதலியவை குடிப்பதையும் விலக்குங்கள். இது உங்களுடைய தர்மம், குருவின் ஆணை, பாசத்தியின் கட்டளை.

கொலை மறுத்தல்.

ஏ மஹா சக்தி! உனதருளால் எமக்கு ஜீவசக்தி வளர்கிறது. பூமிதேவி பயிர்களைத் தருகிறாள். நாங்கள் முயற்சி செய்யச் செய்யக் கணக்கற்ற தானியங்களையும், கடலைகளையும், காய், கனி கிழங்குகளையும் பூமாதேவி எங்களுக்குத் தருகிறாள். இந்த ஓரறிவுயர்களை உண்டு சக்தியடைந்து அனைத்துயிருக்கும் தொண்டு செய்யவே மனிதனைப் படைத்தாய்! மாக்கறியே மனித உணவு.

அந்தோ! மனிதன் உன் நியமத்தினின்று மாறிப் புலால் உண்பது அறமோ? இரக்கமும், அன்பும்,

நன்றியும் இல்லாத விலங்குகள் போலன்றே மக்களும் மறு உயிர்களை யுண்டு திரிகின்றனர். மனிதர் பாபங்கள் உயிர்வதையால் கோடி மடங்கு அதிகமாகின்றனவே! மனிதர் வயிறு சுடுகாடோ! மனிதர் தாழ்ந்த பிராணிகளின் கூற்றே?

மனிதன் ஊனருந்தப் படைக்கப் பட்டிருப்பானாகில் புலிபோல் அவன் நகங்களும் பற்களும் கூர்ந்து இருக்கும். புலால் யுண்ணும் புலிக்கும், மாக்கறியுண்ணும் யானை, குரங்கு, ஒட்டகை முதலியவற்றிற்குமுள்ள உடல் அமைப்பு வேற்றுமைகளைப் பாருங்கள்! மனிதன் உணவு மாக்கறியே! ஆடு கோழிகளைக்கிழித்து இரக்கமின்றி நறுக்கி அழுகவைத்துப் பிணை மருந்தும் மனிதன் மனிதரில் விலங்காகிறான். அவனிடம் அகந்தையும், வஞ்சமும், மூர்க்கமும், அறியாமையும், இன்னும் எண்ணில்லாத தீய குணங்களும் குடிப்புகும். ஐம் பெரும் பாதகங்களில் முதன்மையானது கொலை!

அந்தோ! யாகம் என்பது என்ன? அதுவே தியாகம். தன்னயத்தைக் கொண்டு தன்னை யே உலகின் அருள் தொண்டிற்கு ஈவதே யாகம். அந்தணர்களே! நீங்கள் சுவர்க்க இன்பத்தையடைய ஆடுகளை வெட்டவேண்டுமா? ஆடு செத்தால் ஐயருக்கு மோக்ஷமா? ஒரு உயிரைக் கொன்றால் அதன் கொலை உங்களுக்கு வருமேயொழிய

சுவர்க்கம் எப்படி வரும்! இருளை நீக்குங்கள் சுவர்க்கமும் நாகமும் நமது வினைப்படியே. இவ்வுலகிலேயே அனுபவிக்கிறோம். யாகம் செய்தாற்போல உங்கள் வினை உம்மை விடாது. தன்னயம் விட்டவனுக்கே சுவர்க்கானந்தம் உரியது. “நான் சுவர்க்கம் செல்லுகிறேன், இந்த ஆடு சாகட்டும்” என்பது எவ்வளவு தன்னயத்தைக் காட்டுகிறது. புத்தர் பெருமான் இப்படுகொலையை நிறுத்தவே அவதரித்தார். யாகப்பணத்தைக்கொண்டு ஏழைகளுக்கு ஊட்டுங்கள்; கைத்தொழிலையும், கல்வியையும் பெருக்குங்கள்! உங்களால் நாடெல்லாம் பிழைக்கும். ஒரு கொலை செய்து யாகஞ் செய்வதினும், அப்பணத்தால் பல உயிர்கள் பிழைத்து உம்மை வாழ்த்தும்படி செய்யுங்கள்.

அந்தோ, பராசக்தி! உனக்குமா ஆடு வேண்டும்? அன்பு வடிவே! உன் குழந்தைகளாகிய ஆடு கோழிகளை, உன்னெதிரேயே ஆற்றிவு படைத்த மக்கள் வெட்டுவதைப் பொறுத்தா இருக்கிறாய்! புலாலுண்ணும் பாவினளே! நீங்கள் புலாலருந்தும் பழியை தெய்வத்தின்மேல் போடாதேயுங்கள்! தெய்வத்தின் பெயரைக் கெடுக்காதீர்கள்! உங்கள் மனம் கொலையிலும், தீமையிலும் செல்லுவதால்தான் அம்மனம்போன்ற கொடிய உருக்களைச் செய்து அதற்கு நீங்கள் உண்ணும் கொடிய உணவைப்

படைக்கிறீர்கள்! இது தொன்றுதொட்டு வந்த பழக்கம் என்கிறீர். உங்கள் பாட்டன் அறியாமை யால் பாபம் செய்தால் நீங்களும் பாபம் செய்ய வேண்டுமா? அவன் குடித்தால் நீங்களும் குடிக்க வேண்டுமா? இன்றே இப்பழக்கத்தை நிறுத்துங்கள். உங்கள் ஆபாசமான மாடன், கருப்பனை விட்டு விடுங்கள். சாந்தமான உருவில் கடவுளைத் தொழுங்கள்! கருணைக்கடலான கடவுளை கோர ஞபத்தில் தொழாதீர்கள். உலகெல்லாம் உம்மைக் கண்டு நகைக்கிறது! பலி என்பது தன்னையே உலகின் சொண்டிற்கு ஈந்துகொள்ளல்! உலகே பலி பீடம்; அது'வ பராசக்தியின் சந்நிதி. அதில் உங்கள் தீயகுணங்களைப் பலியிட்டுத் தன்னயம் விடுத்துத் தொண்டு செய்து உயருங்கள்!

உணவினாலேயே குணம். மாக்கறி யுண்ணும் குரங்கும் யானையும் எவ்வளவு சுறுசுறுப்பாயிருக்கின்றன! மனிதன் மற்றப் பிராணிகளிலும் பெரிய மூளையைத் தாங்கவேண்டியிருக்கிறது. தன் வாழ்க்கையைத் தன் வினையில் சாந்தமாய் நிலை நிறுத்த உறுதி, வன்மை, பயமின்மை, ஆத்ம ஞானம், மனோ வாக்கு காய பரிசுத்தம் முதலியவை வேண்டியிருக்கிறது. மனிதன் எதை உண்கிறானோ அதற்குத் தக்க குணத்தையே அடைகிறான்! மாமிசம், கள், முட்டை, அழுகினவை முதலியவற்றை உண்கிறவன், விலங்குக் குணங்

களையே ஏற்றுத் தாமதனாகிரான். அறுசுவைகளையும் மிகுதியாக விரும்புவன் உணவிற்கு அடிமையாகித் தன் புலன்களை அடக்கத் திறனற்றவனாகிரான். மிளகாயும், காரமும் உண்பவன் கோபத்திற்கு ஆளாகிரான். ஆசை, அழுக்காறு, பிணி முதலியவை புளி, மிளகாய், உப்பு முதலியவற்றின் மிகுதியால் உண்டாகிறது. மனிதன் நல்ல பழங்களையும், தேங்காய், கடலை, சுத்தமான பால் முதலியவற்றையும் உண்டுவந்தால், சாத்வீக புத்தியும், சுறுசுறுப்பும், ஒளியும் நீர்ப்புவான். மனிதனே, உனக்கு விதித்த உணவை உண்! வீணாகக் கொலை செய்யாதே! இதுவரையில் மடவுலகம், போர் என்ற நாவதையால் மனிதனே மனிதனுக்கு எமனாகும்படி செய்தது. கொலைக்கருவிகள் கண்டு பிடிப்பதில் தன் மூளையைச் செலுத்தி மனிதன் பாழானான்! இனி சாத்வீக தர்மமே பாவும். அஹிம்சையால்தான் பாரத தேசத்திற்கு சுதந்திரம். சாத்வீக சக்தி உலகில் கிளம்பிவிட்டது. தான் கொன்றதை வருந்தி உலகம் கொல்லா விரதத்தை உறுதியாகப் பூணப்போகிறது. போரற்று உலகில் பொறுமை விளங்கப்போகிறது. வீண்கேள்வி கேட்டு உனது ஆயுளை அறுத்துக்கொள்ளாது, புலாலுண்ணலையும், கொலையையும் தவிர்த்து, எல்லாப் பிராணிகளிடமும் அன்பு செலுத்தி உலகை சாந்த நிலையமாக்குங்கள். புலால் நின்றால் தான் ஆகார சுத்தம் ஏற்படும். அப்போதுதான்

ஜாதி ஒற்றுமையும் முடிபும். ஆதலின் உணர்மின்!
உயர்மின்!

V

ஆபரணங்கள்.

ஜெகதீஸ்வரீ, ஏ பூமி மாதா! உனது மலை, நதி, வனக்காட்சிகள் எவ்வளவு அழகாயிருக்கின்றன! நீ அவற்றிற்குத் தங்க நகைகள் போட்டா அழகு செய்கிராய்! அழகு மயமாகத் தோன்றும் உன் இயற்கை யழகின் மேல் பொருமை கொண்டு உன் கடவுளழகை வெல்ல மனிதர்கள் தங்க விலங்குகள் செய்து போட்டுக் கொள்ளுகின்றனர். “கடவுள் கொடுத்த அழகின் மேல் எனது அழகு இருக்கிறது பார்; என்னைப் பார்த்து எல்லோரும் மயங்குங்கள்” என்கிறது போலிருக்கிறது அந்த நகை மினுக்கு. அந்தோ மக்களே! உலகைக்கெடுக்கும் அந்த மஞ்சள் மண் உங்கள் உடம்பில் ஏறியதும் உங்களுக்கு எவ்வளவு ஓய் யாரம், மமதை, கர்வம், மோகம், அருயை முதலானவைகள் ஏற்படுகின்றன! உங்கள் தேகத்தில் எவ்வளவு அபிமானம் புகுந்து விடுகிறது. உங்கள் நகையைப் பார்த்து அறக்கடவுளின் நகைக்குள்ளாகிறீர்கள். உங்கள் நெஞ்சம் பொன்னாசையில் பிணைக்கப்பட்டுக் கடவுளை மறக்கிறது. வெளி

யில் சமையேத்த ஏத்த மனம் உள்ளே யிருப்
பவனை மறக்கும். ஏன், இது ஒரு பெரிய பந்தம்.
கம்மலில்லாவிடில் காது கேளாதா? காசுமலை
யின்றி கழுத்து குனியாதா? காப்பின்றி கை வேலை
செய்யாதா? காப்புப் போட்டவருக்கு மூப்பு வரா
தா? இந்த நகைகள் இக பர சாதகமா?

ஏ பணக்காரர்களே! உங்கள் ஆபரணங்களெல்லாம் ஏழைகளின் மனப்புண்! ஆயிரம் ஏழைகள் பிழைக்கக்கூடிய நீலத்தை நீங்கள் தான் தின்னியாக வைத்துக் கொண்டு, தேவைக்குமேலே பலமடங்கு ரீர்த்து வைத்து, அதைத் தங்க விலங்குகளாக அடித்து, உங்கள் பெண்டு பிள்ளைகளுக்குப் போட்டு அழகு பார்க்கிறீர்கள்! நீங்கள் சேர்த்தது எப்படி? யாரிடமிருந்து? நீங்கள் உங்கள் தேவையளவே அனுபவித்தால், உலகில் நீங்கள் சேர்த்து வைக்கக்கூடிய செல்வத்தை எத்தனை கோடி ஏழைகள் அனுபவிப்பார்கள். வீண் விருந்துகளும், இடம்பழும், அணிகளும் எத்தனை ஏழைகளின் கஞ்சிக்காகும். அவர்களுடைய ஜீவனத்தை யெல்லாம் திருடி உன் உடம்பில் தங்க மண்ணாகத் தொங்க விட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய்! என்ன பாபம்! என்ன வெட்கம்! இந்த நாற்ற உடலை நீ அலங்கரித்து மகிழும் நகைகளை விற்று எத்தனை இராட்டினங்கள், எவ்வளவு கலப்பை, எவ்வளவு மாடுகள் வாங்கலாம்! உலகில் ஆடையும்

உணவும் எவ்வளவுமலியும்! மக்களின் வறுமைப்
 பிணியின் தூதர்களே! உங்கள் நகையைக் கண்டால்
 எனது அழகை பொங்குகிறது. ஏ பத்தினிமார்க
 ளே! வீணாக உங்கள் மனதைத் தட்டானுக்
 கும், தங்க மண்ணிற்கும் விற்க வேண்டாம். நீங்கள்
 காது, மூக்குகளில் துளையிட்டுக் கொண்டு, கழுத்
 தில் அழுக்குப் படியும்படி சங்கிலிகளைப்போட்டுக்
 கொண்டு, கைக்காப்பு, கால்காப்புகள் “நான் நான்”
 என்று சப்தித்து உலகைக் கலக்காதிருங்கள்! நீங்
 களே உலகத்திற்கு ஆபரணம்! நீங்களே உலகிற்
 குக் கட்டழகு! உலகைப் பசும் பயிர்போல் அழகு
 செய்யவே நீங்கள் பிறந்தீர்கள்! உங்களுக்கு அழகு
 பரிசுத்த வாழ்வும், நன்மக்கட்பேறும், கற்புமே
 யன்றி வேறில்லை. சுதாமரின் மனைவிபோல் இருங்
 கள். நம் நாடு குசேலர் வீட்டினும் கேவலமா
 யிருக்கிறதே. உலகின் செல்விகளே! நம் நாட்
 டின் ஏழைகள் நமது டாம்பீகத்தால் வருந்து
 வதை நீங்கள் உணருங்கள்! ஆயிரக்கணக்கான
 ஏழைக் குழந்தைகளின் கண்ணீர் ஆராய்ப் பெருகு
 கிறது! தாய்மார்களே! அவர்களுக்கு இரங்குங்கள்.
 நகைகளை ஒழியுங்கள். கணவர்காள்! உங்கள்
 அன்பையெல்லாம் மனைவிபரை ஒழுக்கப்படுத்து
 வதிலும், கல்வி கற்பித்தலிலும் செலுத்துமின்!
 எளிமையை வணங்குங்கள். பிறர் நம்மைக்கண்டு
 மயங்க வேண்டுமென்று போட்டுக்கொள்ளும்
 நகையை அவர்களுக்குப் போடாதீர்கள். உங்

களுக்கு அணி நற்பணியே! இடம்ப அணியனைத்
 தும் பிணியே! எத்தனை விதமான திருடர் எதிர்
 பார்த்திருக்கின்றனர்! அதனால் எத்தனை கொலை,
 மோசம், ஏமாற்றம்! துயரம்! இத்தனையும் உங்க
 ளால் வர வேண்டுமா? மக்களே! அணியை வெறுத்
 துத் தள்ளுமின்! கடவுள் கொடுத்த மேனிக்கு
 மானங்காக்க மட்டில் ஒரு ஆடையணிந்து, அவன்
 அன்பே அணியென மனதுட் கொள்மின்! மனத்
 திற்கணி அருளும், சுத்தமும்; வாய்க்கு இன்சொல்;
 உடலுக்கணி அருட்பணி!

அடிமை நீக்கல்

எல்லா மனிதனுக்குள்ளும் உன் சக்தியை வைத்
 தாய்! எல்லாருக்கும் அன்னையாய் நின்று அன்
 பை விரிக்கிராய்! ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு
 பணியும் ஆயுளும் ஈந்தாய்! மனிதர் ஒருவருக்கொ
 ருவர் அன்போடு அளவளாவும் ஆற்றலையும் ஈந்
 தாய்! அன்போடு ஒருவருக்கொருவர் உதவிக்
 கொள்வதே மனிதரியல்பு. ஒருவனுக்கு மற்றொரு
 வன் அடிமையாகி, பயத்தினாலாவது ஆசையின
 லாவது வேலை செய்வது மனிதன் சுயேச்சைக்கு
 மாறானது.

அந்தோ! மனிதன் எத்தனை பிசாசுகளுக்கு அடி
 மை! தான் செய்யவேண்டியதை மறக்கிறான்!

உடலைச் சோம்பலுக்கு அடிமைப் படுத்துகிறான். விருந்துகளுக்கு அடிமை. பிணிகளுக்கு அடிமை. மனதிலெழும் ஆசைக் கடிமை. உலகில் காணும் இடம்பப் பொருள்களுக்கடிமை. அழகுபோல் காட்டி அடிமை செய்யும் வஸ்துக்களையே வீருட்பி ஓடுகிறான். திருப்தி யற்றவன் பேராசைக்கு அடிமையாகிறான். நாக்கிற்கு அடிமைப்பட்டவன் ருசியானவற்றைத் திருடிக்கூட உண்கிறான். ஆசைக் கடிமையானவன் மனதில் சஞ்சலம் குடிகொண்டு செய்யத் தகாதவற்றைச் செய்கிறான். அடிமை பிரனால் நடத்தப்படுகிறான். அவன் தன்னையறி யாதவன்; அடிமை தன் வினையைச் செய்யாது பிறர் சொல்லும் தீவினைகளைச் செய்து தன் வாழ்வை ஊணாக்கிக் கொள்ளுகிறான். அடிமையினும் வெறுக்கத்தக்க தீமை, பாபம், வேறில்லை. தன் வயிற்றுப் பிணியை ஆற்ற முடியாது ஏழைகள் பணக்காரரிடம் அடிமையாகின்றனர். அந்தோ! உழைப்பதெல்லாம் ஏழைகள்! நெல்விளைவது அவர்களால். ஆனால் உழையாது உண்ணும் பணக்காரன், அவர்கள் வேலையின் பலத்தைப் பெறுகிறான். அவர்கள் வயிறு வாடுகிறது. அதனால் அவர்கள் அவன்சொன்னபடி கேட்டு வயறு வளர்க்க வேண்டி யிருக்கிறது. ஏ! பராசக்தீ! உழைத்தவன் உண்பவன் என்பது என்று உலகில் விளங்குமோ!

அரசன் யார்? குடிகள் யார்? சுயேச்சை யுணர்வு பெற்றவனுக்கு இறைவனே அரசன். உலகை

இறைவன் உயிர்களுக்காகப் படைத்தான். ஒரு மன்னனுக்காகவல்ல. அவனவனுக்கு வேண்டிய செய்களை உழுது உண்டு, தனக்கு வேண்டிய பயிர்களை வைத்துக்கொண்டு, பந்தமற்ற வாழ்க்கை வாழ மனிதன் உரியன். ஒருவருக்கும் நாம் குடியில்லை.

முதலில் ஜாதிமதச் சண்டைகள் ஒழிந்து 'சுத்தமே அறம்' என மனதிருத்தி அனைவரும் ஒற்றுமைப்பட வேண்டும். தீண்டாமை, கள், சுருட்டு, பாதேசித் துணி, வீண் அணி, வீண் விருந்து, இடம்பம், காப்பி, புகையிலை, டீ, சைக்கிள், மோட்டார், மில், சோம்பல், நம்நாட்டுப் பொருளை பிறநாட்டிற்குக் கொண்டுபோகும் உத்தியோகம், அசட்டு நகரீகம், மாயா வித்தை, இவையெல்லாம் மாயவேண்டும். பெண்களுக்கு நல்ல கல்வி, ஞானம், தொழிலறிவு, குருசுலக்கல்வி, சுத்த உணர்ச்சி, இடம்பமின்மை, குடிசைத் தொழில், தேகப் பயிற்சி, முயற்சி, மனோபலம், தேகபலம், ஒற்றுமை, குடி உறுத்தல், நூற்றல், நெய்தல், உழுதல், தன்னம்பிக்கை, பயமின்மை, அஹிம்சை, அடக்கம் முதலியவற்றால்தான் நாட்டின் அடிமை தீரும். உன்னை நீ முதலில் சுதந்திரனாக்கிக்கொள்! உன்னைப் பார்த்துப் பிறரும் சுதந்திரமாவார்கள்! உலகெலாம் சுதந்திரமாகும்!

சுவர்ண வதம்,

பராசக்தீ! உன்னையும் செம்பாலும், வெள்ளியாலும், தங்கத்தாலும் அடித்துவைத்து தங்கப் பூண்களாலும் வெள்ளிப் பூண்களாலும் கட்டி வைக்கிறார்கள். உன்னுடைய அழகை இந்தப் பூண்களோ காட்டக்கூடியன? பூண்களென்றாலே அந்தரால் உண்டான பூண்களென நீனைத்து மனம் டகீ ரென்கிறது. எத்தனை அடிமைத்தனம், தூராசை, வீபசாரம், கொலை, பாபம், பந்தம், உலகின் வறுமை முதலியவற்றிற்கு எல்லாம் இப்புண்கள் காரணமாய் இருக்கின்றன. நீ இயற்கையில் கொடுத்த அழகைவிட அழகுபடுத்திக்கொள்ள மனிதன் வீணாக அணிகளை, உயர்ந்த ஆடைகளை நாடுகிறான். நீ சோலைகளுக்கும், பட்சிகளுக்கும், இயற்கை காட்சிகளுக்கும் தங்க நகைகள் போட்டா அழகு படுத்துகிறாய்? பொன் என்று சொல்லும் பாழும் மண், மக்கள் மனத்தில் அகங்காரமும் பாப சித்தனையும் உண்டாக்குமென்றல்லவோ அதை பூமிக்கடியில் புதைத்தாய். அந்தோ! பூண்கள் வேண்டி வோன் பாபமான வழிகளில் ஏழைகளின் பொருள்களைக் கொள்ளையிட்டுப் பொருள் சேர்க்கிறான். அல்லது பிறருக்கு ஒன்றும் தராது வயிற்றையிறுக்கி தானும் அனுபவியாது தட்டானுக்கு கொடுக்கிறான். நகையின் ஆசையால் கற்பிழக்கின்றனர்! அந்தோ நகைகளை பாப விலங்குகளென்று

உலகம் எப்போது உணர்ந்து நீங்குமோ! ஆயிரம் ஏழைகளின் ஜீவனத்தையன்றோ நகையாகப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழைகளின் சாபம், அவர்கள் பட்டினியால் வருந்தும் பாபம், எல்லாம் உங்கள் கழுத்தைச் சுற்றி நகைகளாக இருக்கின்றன. எத்தனை இராட்டினங்கள், தறிகள், கலப்பைகள் வாங்கக் கூடிய பொருளை உங்கள் பெட்டிகளில் அழுக வைத்திருக்கிறீர்கள். உலகில் திருட்டுத்தனத்திற்கு அடிப்படையான பணஞ் சேர்ப்போரே! உங்கள் பாபச் சமை நீங்கவேண்டுமானால் பணச் சமையை நீக்குங்கள்.

“பொருள்” என்பது பூமியிலிருந்து பயிர் செய்யப்படுவனவே. உணவுடைப்பயிர்களை மிகுதியாக ஆக்குங்கள். அரிசியில்லாதவன், தான் வீளைத்த பருத்தியைக் கொடுத்து அதைப் பெறட்டும். துவரையீந்து பயறைப் பெறுங்கள். மாங்காய் கொடுத்து தேங்காய் பெறுங்கள். வாழையீந்து பலாவைப் பெறுங்கள். கேப்பை கொடுத்து அரிசி பெறுங்கள். அரிசி கொடுத்து கோதுமை பெறுங்கள்! அயல் நாட்டுப் பண்டங்களின் மீது செல்லும் உமது ஆசையை அடக்குங்கள். உணவிற்கு வேண்டியதையெல்லாம் பண்டமாற்றால் முன்சொன்னபடி அடையுங்கள். உடைகளைப் பஞ்ச நூற்று, நெய்து கொள்ளுங்கள். நூற்ற நூற்களை ஈந்து ஆடைகளை வாங்குங்கள். பணமின்றி ஜீவிக்க முடியும், முடியும்! கூலியாட்களுக்கும் தானியங்களையே

கூலியாய்க் கொடுங்கள். பிரயாணம் செல்லுகையில் பணமில்லாது எப்படி அயலூர்களில் பிழைக்க முடியும் என்கிறீர்கள். கவனியுங்கள். அவசரப் பிரயாணமெல்லாம் வழக்கு மன்றங்களை ஒழித்து விட்டால் நின்றுபோகும். ஒவ்வொரு ஊரிலும் பிரயாண இலாகா ஒன்று உண்டு. யாத்திரை செய்பவர் அந்த இலாகா காரியஸ்தனிடம் தனக்குப் பிரயாணச் செலவுக்கு வேண்டியதை நெல்லாகக் கொடுத்து விடுகிறான். பிரயாண இலாகா இவக்குச் சில முத்திரைத் தாள்கள் தருகின்றனர். மதுரையினின்று ஒருவன் தஞ்சாவூருக்குப் போகிறான். வண்டிக்காரனுக்கு (வண்டிகளெல்லாம் பிரயாண இலாகாவைச் சேர்ந்தன) ஒரு கலம் நெல்லுக்குத் தக்க வாடகை கொடுக்கவேண்டும். ஒரு கலம் நெல்லுச் சீட்டை அவனிடம் கொடுத்து விடலாம். ஒரு கடையில் ஒரு படி அரிசி வாங்க வேண்டும். என்னிடம் ஐந்துபடி நெல்லுச் சீட்டு இருக்கிறது. இதைக் கொடுத்துவிட்டு ஒரு படி வாங்கி மீதிக்கு கடைக்காரனிடமிருந்து சீட்டு வாங்கிக்கொண்டு அவ்வூர் பிரயாண இலாகாவிற்குப் போய் முத்திரையிட்டிக் கொள்ளவேண்டும். பிரயாண இலாகாக் கடைகளிலேதான் இப்படி மாற்றலாம். வழியில் ஒரு மாம்பழம் வாங்க வீசம்படிச் சீட்டைத்தர வேண்டியது. மனமிருந்தால் உறுதியாக இவ்வழிகளால் பொன்னைத் தொலைக்கலாம்.

பயிரைப் பெருக்கு; பணத்தைச் சுருக்கு.

உருசியடக்கல்.

நீ கொடுத்த பணியைச் செய்யப் போதிய சக்தியடைய, என் தாயே, நீ பற்பல உணவுப் பொருள்களை பூமியில் உண்டாக்குகிராய். நீ கருணையோடு அளிக்கும் உணவுப்பொருள்களை அளவோடு உண்ண மனிதன் கட்டுப்பட்டுள்ளான். பசி யென்னும் சக்தியானது நீ எம்முள் உண்டாக்குகிராய். அவ்வனல் வாழாத அதிகமாகும்போது உணவால் அதைத் தணிக்கவே நீ அன்னையின் அன்போடு பல தாவரங்களைப் படைத்தாய். பசிக்கே மனிதன் உண்ணுவது; பசித்துப் புசித்தால் அளவுடன் உண்ணலாம். அதுவே அறம். விலங்குகளுங் கூடப் பசித்தே புசிக்கின்றன.

ஆனால் மனித சமூகம் தனது காலத்தை உன் பணியில் கழிக்காது, உண்ணுவதிலேயே கழித்து, சாவின் வாயில் விழுகிறது. பசியினும் ருசிக்கு அடிமையாகி உணவின் இயற்கைத் தன்மையைப் பற்பல உருசிப் பொருள்களால் மறைத்து மாயம் புரிகிறது. உருசியின் மயக்கத்தில், அளவுக்குமேல் பேராசையுடன் உண்டு, பசியனலை முற்றும் அணைத்து நோய் வீளைவித்துக் கொள்ளுகிறது. சுத்தமான தேங்காய், கனிந்த பழங்கள், நல்ல பசும்பால், பூஷணி, புடல், போன்ற சில பசுங்காய் கறிகள்,

நிலக்கடலை, கொத்துக்கடலை, போன்ற இயற்கை உணவுகள் எளிதில் கிடைக்கும், நலம் பயக்கும். தானிய வகைகள், காய்கறிகள் 'முதலியவற்றை வேக வைத்தும் உண்ணலாம். இவற்றுடன் மனிதன் தன் தன் ருசிக்கு வேண்டியதை யெல்லாம் மித மிஞ்சிச் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறான். பிணியின் தூதரான உப்பு, புளி, மிளகாய் முதலியன குணத்தைக் கெடுக்கின்றன. நாக்கிற்கு வாழ்வை அடிமைப்படுத்துகின்றன. உப்பின்றி உண்டால் பல நோய்கள் தீரும். புளி, மிளகாய் பல தீயகுணங்களுக்கு ஆதி. இவற்றால் நாக்கு ருசிக்கு அடிமையாகிறது. ருசியான பண்டம் அகப்படாதபோது அதைத்தேட ஆவலுடன் அலைந்து கேவலமான தொழில்களும் செய்யத் துண்கிறது. ருசிக்கு அடிமைப்பட்டவன் களவு, விபசாரம் முதலிய பாதகங்களுக்கும் ஆளாவான். நாக்கை வளர்ப்பது வீண் செலவிற்கு வித்தாகி, பேராசைக்குப் பிறப்பிடமாய், வயிற்றின் தேவைக்கு மேலே உட்கொள்ளும் வன்பிணிக்கு வழிகாட்டும். உலகில் பணக்காரர் விருந்து கொண்டாடி ருசி வளர்க்கிறார்கள். பல ஏழைகள் உண்ணக்கூடிய உணவை ஒரே நாளில் சில இடம்பமான சுவைச் சாக்குகளாக மாற்றி உண்கின்றனர். கோதுமை சப்பாத்தி, இட்டலி, கேப்பை, கஞ்சி வடிக்காத சாதம், எலுமிச்சம் பழமும் இஞ்சியுஞ் சேர்ந்த பாசிப்பருப்பு, ஒரு கோசம்பரி, கூட்டு, இவைகள் போதுமான உணவு. இவற்றிற்குள் சில

வற்றை மனிதன் உண்டு வந்தால் திடமாயிருக்க
 லாம். இதற்குமேல் பலகாரம், வருவல் முதலியவை
 யெல்லாம் பிணி பயப்பனவையே. பிணிகளெல்
 லாம் வயிற்றிலேயே உணவுப் பிழையால் உண்டா
 கின்றன. பெருஞ் சோம்பலும், அதிகத் தூக்கமும்
 உண்பதன் பிழையே. மனிதன் தன்னை யறிவ
 தற்கு முதற்படி ருசி யடக்கல். அதுவே தவமும்
 யோகமும் தொடங்கும் சாதனம். மனிதர் ருசி
 யடக்கிப் பசிக்கே உண்ணும் நாளில் உலகில் செல்
 வம் மிகும்; பாபம் குறையும்; சக்தி! அந்நாளே
 அணுகச் செய்வாய்!

சமூக வாழ்க்கை.

உயிர்களை யெல்லாம் உன் மேனியாகக் கொண்ட பராசக்தி, நீ மனித சமூகத்தை முழுதும் உன் மாயமாகவே இணைக்கிறாய். மனிதன் தனக்காகப் பிறக்கவில்லை. அவன் தன் சமூகத் தொண்டிற்கே பிறந்துள்ளான். தன்னையமுடன் பிரிந்து வாழ்வது மனித இயல்பல்ல. அன்புடன் சேர்ந்து வாழ்வதே மனித தர்மம். தேனீக்களைப் போல மனிதர் சமூக வாழ்வு வாழவேண்டும். தன்னையந்துறத்தலும், பேராசை விடுத்தலும், சுத்த வாழ்வும், சுதந்திர மனமும், சமரச உணர்ச்சியும் சமூக வாழ்விற்கு இன்பத் தரும். மக்களெல்லாம் ஒரு குலமாக வாழும் நாள் நெருங்குகிறது. அமைதிக்கு முன்னே புயல் போல மனிதர் சாந்தமாக மனவொற்றுமையுடன் வாழுநாள் போர், பொறாமை, வியாபாரப் போட்டி இவற்றோடு மாறாகிறது. இப்போது உலகு நீண்ட இரவில் அழுந்தியுள்ளது. நடுநிசி வந்துவிட்டது. பயங்கரமான போரும் பேராசையும், கொடுமைகளும் நிகழுகின்றன. இருட்டில் ஞானக்கண்ணின் றி ஜாதிமத பேதங்களால் மனிதன் வேறுபட்டுத் தன்னவரையே பகைக்கத் தொடங்கிவிட்டான். இந்த நடுநிசி கழிந்ததும் இனி பகல் நெருங்கி

வரும். தீமைகள் குறையும். அப்போது மக்கள் தாம் கடவுளின் உள்ளுறையான ஒர்குல மைந்தர் என்று உணருவார்கள்! தமது ஊனுடைத் தேவைகளுக்குப் பிறரை இன்னல் செய்யார். தமது முயற்சியாலேயே அவற்றையடைவர். தேவைக்குமேல் தேடார். தன்னயம் விடுவர். ஐம்பிழைகளும் அறும். களிப்பும், ிறையும், கற்பும், தவமும், அருட்பணியும் சிறந்து விளங்கும். ஊண் உறக்கம், ஊடல் கூடல், ஈனல் பேணல் என்னும் பொதுத் தொழில்களுக்குமேல் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு கடவுட் பணியிருக்கிறதென்றெண்ணி அதன் பால் ஈடுபடுவர். ஒவ்வொருவரும் உலகின் ஒவ்வொரு கையென உழைப்பார். பிறர் சுகதுக்கம் தமது சுகதுக்கமெனக் கருதுவர். இயற்கை நெறியில் ஒழுக்குவர். பிணியனுுகாது வாழுவார். மனமொழி மெய்தாய்மையுடன் உலகிற்பழகுவர். நிலையற்ற இன்பம் நிறைந்தவர். தன்னையறிவர். பிறர் தாமென்றுணர்ந்து அன்பு செய்வார். தங்கள் மனமாலகளை அன்பால் தொடுத்து இறைவீ உன் வெற்றி மாலையாகப் போடுவர்! வாழ்வில் சுத்தமும், சுதந்திர எண்ணமும், சமராஸமும் கொண்டு மனிதர் சாந்தமான சமூக வாழ்க்கை வாழும் அந்நானை நெருங்கச் செய்வாயாக! மனித சமூகத்தை நீ எதற்காகப் படைத்தாயோ அதற்காகவே அது வாழ்ந்து உன் னையே அடையுமாறு அருளுவாயாக!

சிக்கனம்.

சிக்கனம் என்பது இடம்பத்தின் எதிரிடை. சிக்கனம் ஒருவனுக்கு சுதந்திரமும், களிப்பும், தரும்; மறுமையையும், போசையையும் அகற்றும். தன் தேவைக்கு மேல் சேர்க்காதது சிக்கனம். தன் தேவையளவே தூய வழியில் ஈட்டி மகிழ்வது சிக்கனம். செலவு செய்யவேண்டிய வழியில் தன் சக்திக்குத் தக்கவாறு இடம்பமின்றி, வெளிப்பகட்டின்றி, பிறர் நம்மைப் புகழவேண்டுமென்ற ஆசையின்றி, போட்டியின்றி, பொறாமையற்று, செலவிட்டு மீத்து வைத்தல் சிக்கனம். இது மனிதனுக்கு பெரிய காப்பாளி. இதன்பால் மனிதன் விழித்திருப்பானாக.

சிக்கனமின்றி மனித சமூகம் வீண் உணவையும், வீண் உடையையும், வீண் செயலையும், வீண் பேசுசையும் பேசிக் காலங்கழிப்பது கொடிது, கொடிது. ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் மாதம் 10 ரூபாய் போதுமானது. 7½ படி அரிசி, 3 படி பாசிப் பருப்பு, 1 படி கடலை, சிறிது காய்கறி கனிகள் இருப்பின் போதுமானது. இயற்கையுணவே மனிதனுக்கு ஏற்றது. மனிதன் பழந்தின்னியே. பராசக்தி! எனக்கு சிக்கனத்தை நன்கு வாழ்வில் ஊன்றிய நின்னருளை மெச்சுகிறேன். ஒரு அணாவிற்கு 10 பூவன் பழங்கள் விற்கின்றன. அரையணு பழம்,

முக்காலணு தேங்காய், காலணு கடலை இருந்தால் ஒரு நாள் உண்ணப் போதுமானதாகச் செய்தாய். நான் மிகுந்து செலவழித்தாலும் 2 அணுவுக்குமேல் எனது வயிற்றிற்காகச் செலவழிக்க முடியாத முறையைக் கற்பித்தாய். ஒரு நாள் எனது பேராசையால் மிகவும் உண்டால் மறுநாள் பட்டினியிருந்து ஆற்றது போற்றியுண்ணும் ஆற்றலைக் கற்பித்தாய். மாதம் 4 நாளாவது உபவாசமிருக்கிறேன். எனக்கு மாதம் 5 ரூபாய்க்குமேல் செலவில்லை. மீதியையெல்லாம் உன் பணிக்கே காணிக்கையாகச் சேர்த்து வைக்கிறேன். என் துயிலையும் சிக்கனஞ் செய்து விழித்திருந்து உன் எண்ணமாகவும், நீ கட்டளையிட்டு எழுதத் தூண்டும் தூல்களை எழுதியும் கழிக்கிறேன். இரவிலும் எனக்கு விழித்த இன்பத்தைத் தரும் இறைவியே, என் ஆயுளை நான் மிகவும் சிக்கனமாகவே எனக்கு உபயோகித்து, உன் பணிக்கே மீத்து வைக்கிறேன். என் பேச்சிலும் சிக்கனமாகவேயுள்ளேன். வாராவாரம் உன்னைச் சரண் புதுந்து மெளன சமாதியில், சகஜ நிஷ்டையில் ஆழ்ந்து ஆங்கு தோன்றும் அழகுகளைப் பாடுகிறேன். நீ சிதாகாசத்தில் ஒலிக்கும் ஒங்காரத்திலுதித்த எனது கீதங்கள் புதிய யுகத்தின் மணத்தைப் பரப்பும்படி செய்தாய்! அவற்றை உலகு அறியும்போது அறியட்டும். பாடுவதும் பணி செய்வதும் எனது கடமை. எனது உடைகளிலும் தன்னுதவியும் சிக்கனமும் காண விடுத்தாய்

உனக்கே என் வாழ்வு பலிதானம். தாயே, உன் இச்சை நிறைவேறட்டும்.

VII

நாகரிகம்,

நல்ல வாழ்வே நாகரிகம். எளிமையும் அடக்கமும் தன்னுதவியும் நாகரிகத்திற்குக் கால்கள். நாகரிகமுள்ளவன் பிறர் கை பார்த்துப் பிழையான். தன் தேவைகளை உழைப்பால் அடைவான். தேவையளவு அடைந்ததும் திருப்தியடைவான். இடம்பம் செய்து பொய் வேடம் புனைவான். சிக்கனமாகவே வாழ்வான். அடக்கமாகப் பேசுவான். தன் வேலைக்காகப் பிறர் கையை எதிர்பார்க்க அவன் மனச்சாட்சி இடங்கொடுக்காது. உலகெங்கும் கடவுளின் கோயிலென எண்ணுவான். தீயது செய்யக் கூசுவான். அறக் கடவுள் அவனெதிரே நிற்கும். பிறர் நாணத்தக்கதைத் தான் நாணுவான். மனமொழி மெய்களில் தாய்மையுறுவான். அழகுபோல் காட்டி அடிமைப்படுத்தும் பொருள்களில் அவன் மனம் செல்லாது. பரோபகாரமே அவன் மனதிற் குடியிருக்கும். இன் சொல்லும், சத்தியமும் அவன் நாவில் நடமாடும். அருட் பணியும் அஹிம்சையும் அவன் செய்கையில் வைகும். மக்களை நடமாடும் கோயில்களென அவன் மதித்து நடப்பான். தன் உடலைக் கடவுட் பணிக்காகவே அவன் சமக்கிரான்.

நாகரிகம் என்பது ஒரு தெய்வீக குணம். அது அன்பையும், உதவியையும், ஒற்றுமையையும் உலகிற் பெருக்கி மனித வாழ்வை அமர வாழ்வாகச் செய்யக்கூடியது. நாகரிகமற்ற நாடு காடினுங்கேடாகும். அதில் போரும், பொறாமையும், வேற்றுமையும், பாபமும் மல்கும். மனிதனை மனிதன் நம்பமாட்டான். காட்டு மிருகங்களிலும் கேடான மூர்க்கத்தனத்துடன் பிறரைக் கொள்ளையடிக்க மனிதன் துணிவான். இரக்கமும், அன்பும் ஏட்டில்தான் இருக்கும். எளியவரை வாட்டுவான். வலியாடை வணக்கச் சூழ்ச்சி செய்வான். தான் வலியன், பெரியன், மற்றோர் தன்னிலும் மெலியர், கீழோர் என்று மமதை கொள்வான். தன்னையப் பிசாசு அவர்களைப் பிடித்து ஆட்டும். தன் சாக்குகள் விற்பதற்கு மற்ற நாடுகளைச் சந்தை யாக்குவான். பொன்னும் பொருளுமே அவன் நோக்கம். அதை அடையும் வகையில் கொலைக்கும் அஞ்சான்; மாடமாளிகையும், பொற்குவியலும், இடம்ப உடைகளும், மோட்டார் சவாரியும், வில்லைச் சவகர்வைத்துக்கொள்வதும், தினம் விருந்துண்பதும், செருக்குடன் நடப்பதும், தொழிலை அவமதித்தலும், சாய்வு நாற்காலி வாழ்வும் நாகரிகமென மனிதன் தப்பெண்ணங் கொண்டுள்ளான். அதனால் உலகில் இடம்பமும், வறுமையும், உணவுப் பஞ்சமும், பாபங்களும் உலவுகின்றன. உண்மை நாகரீகம் உலகை வளர்க்கும்.

உழுதுண்ணல்

கலப்பையே உனக்கு வணக்கம்! நீயே அன்ன
பூரண! அம்மையின் ஆயுதம்! உன்னை மதிப்பவரே
மனித சமூகத்தின் நலத்தை விளைப்போர்! உன்னை
அவமதிக்கும் மாக்கள் மமதைக்கு அடிமைகளே.
உன்னைப் பிடித்து பூமிதேவியின் அன்பை நான்
என்றும் அடைய வருள். பூமிதேவியின் மடுவி
னின்று பால் வளம் சுரக்க இயலும் கருவி நீயே!
நீ வாழி!

தானுழுது அடைவதே சுத்தமான உணவு. ஒரு
செய்யும், கிணறும், சிறு குடிலும், கால் நடையும்
கொண்டு ஒரு குடும்பத்தோர் உழுதுண்ணத் துணி
வாராயின் அக் குடும்பத்தில் சீதேவி வாசஞ் செய்
வாள். உழுதுண்பது மனிதன் கடமை. அதற்கு
அவனுக்கு சுசந்திரம் உண்டு. அது பாபமற்ற பணி.
தன்னுதவிக்கு முதற்படி உழுதுண்ணலே.

பிறர் வயலில் பாடுபட்டு நெற்றி வேர்வை
சொட்ட உழைத்து விளைவித்ததை ஒரு முதலாளி
கைப்பற்றுகின்றான். அவன் சொன்ன விலைக்கு
வாங்கிப் பிழைப்பது மனித தர்மத்திற்கு மாறானது.
நமது வேலையைப் பிறர் செய்வதைக்காண நாம்
வெட்கப்படவேண்டும். எனக்காக ஏழைக் குடியான
வன் உழுவதைக்காணும் போதெல்லாம் எனது

ஆண்மை நாணுகிறது. உழுதுண்ணலும், தூற்று
 நெய்தலும் அனைவருக்கும் பொதுத் தொழிலாகவே
 இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் உலகில்
 தொழில் மாண்பு துலங்கும். தன்னுதவி தவழும்.
 வியாபாரப் போட்டி விலகும். முதலாளி தொழி
 லாளிப் போராட்டம் முடிந்து போகும். சாந்த
 வாழ்வு சேரும். திருப்தி திகழும்

உழுதுண்ண ஒரு செய் உள்ளவனே பாக்யவான்.
 சென்ற ஆண்டில் விளைந்ததைவிட இவ்வாண்டில்
 ஒரு பயிர் கூடவிளைவித்தவனே மனிதருக்கு உண்
 மையான பணி செய்தவன்! உழவு மனிதனுக்குத்
 தக்க வேலை கொடுத்து அவன் மனதை நல்லாற்றி
 னுய்க்கிறது. அன்னமே பிரம்மம். அதுவே பிரா
 ணன். அதைக் கொண்டே மனிதன் சக்தி பெறு
 கிறான். அந்த சக்தியை கடவுள் கொடுத்த பணிக்கே
 மனிதன் உபயோகப்படுத்த வேண்டும். தன் வயிற்
 குப் போதியதைத் தூய வழியில் அடைந்தால்தான்
 மனிதன் தூய வாழ்வு வாழ முடியும். இப்போது
 உழுபவர் குறைவு. உண்பவர் மிகுதி உத்தியோக
 மாயை உலகைப் பிடித்து ஆட்டுகிறது. மனிதன்
 வாழ்வு முழுதும் உத்தியோகச் சிறையில் அடைபட்
 டுத் தவிக்கிறது. மனித தர்மத்தை எண்ணவே
 நேரமின்றி மனமெல்லாம் சோற்றுக் கவலையுற்றிருக்
 கிறது. சோற்றிற்காக பாபத் தொழிலையும் அடி
 மைத் தொழிலையும் மனிதன் நாணாது செய்கிறான்.

மனச்சாட்சியை மனத்தழுக்கில் புதைத்து விட்டான். அத்யாத்ம அறிவு அன்னமய கோசத்தால் புதை யுண்டது. வருஷத்தில் சில மாதங்கள் பயிர் வேலையில் உழைத்தால் மீதியிருக்கும் மாதங்களை அத்யாத்ம வளர்ச்சியிலும், பரோபகாரத்திலும், நன்கு செலவழிக்கலாம். இதை யறியாது மனிதன் வெள்ளைச் சட்டை போட்டு மண்ணையிழந்து மஞ்சள் மண்ணை அளவு கடந்து மதித்துப் போற்றுகிறான். வயல்களில் வேலை செய்தல் நம்மை பஞ்ச பூதத்தோடு ஒத்து வாழும்படி செய்கிறது. இயற்கை வாழ்வின் இன்பத்தைத் தருகிறது. உடல் நலமும் மனக்களிப்பும் உண்டாக்குகிறது. வாழிய உழவு! வாழிய உழைப்பு!!

விளைக்கத்தக்க பயிர்கள்

மனிதன் பழந் தின்பவன். பழமும் கொட்டைகளும், தானியங்களுமே இயற்கையான மனித உணவு. உணவும் உடையும், வீ டும் மனித வாழ்விற்கு அவசியம். ஆதலின் அதற்குத் தக்க பயிர்களை விளைவிப்பதே மனிதன் கடமை. தென்னை, வாழை, மா, பலா, மாதுளை, ஆரஞ்சு முதலிய பழங்களை ஏராளமாக விளைவிக்கலாம். மரங்களை சிலகாலம் நன்கு பாதுகாத்து வளர்த்தால் அவை எப்போதும் பலனைத்தரும். நிலக்கடலை, பட்டாணி, கொத்துக் கடலை, மொச்சை, பயறு

முதலிய கடலை வகைகளை விளைவிக்கலாம். இவற்றில் மனித உடலுக்கு வேண்டிய சத்துகள் அடங்கியுள்ளன. தானிய வகைகளில் புஞ்சைப் பயிர்களே உடலுக்குத் திடமுள்ளன. விளைவிக்க எளிதாய் இயலுவன. நமது காலத்தையும் உழைப்பையும் வீணாக்காது பயனீவன. நஞ்சைப் பயிர்கள் விளைப்பது சிரமம். அவைகளுக்கு நீரும் உழைப்பும் உரமும் மிக்க அதிகமாகவேண்டும். ஆதலின் அவற்றை விடுத்துக் கேப்பை, கம்பு, சோளம் முதலிய புஞ்சைத் தானியங்களை மனிதன் விளைவிக்க வேண்டும். கிழங்குகள், காய்கறிகள் முதலியவற்றை போதுமட்டும் விளைவிக்கலாம். ஆடைக்காகப் போதிய அளவு பருத்தியை விளைவித்தல் நமது கடமை. சாக்குகளுக்காக சணல் விளைவிக்கலாம். இப்படி மனித சமூகத்திற்கு நேராக உபயோகப்படும் பயிர்களில் எல்லோரும் மனது வைத்து உழைத்தால் உலகில் உணவும் உடையும் அதிகப்படும். பஞ்சம் அருகும்

மனிதன் தன் உணவுடைக்குப் போதியவாறு விளைவித்துக் கொள்ளுக. நாட்டின் மூலப் பொருள்கள் நம் நாட்டுத் தேவைக்கு வேண்டிய கைத்தொழில்களுக்காகவே விளைவிக்கப்பட வேண்டும். நமது குடிசைத் தொழில்களைப் பெருக்குவதற்குப் போதுமான பயிர்களை வளர்ப்பது நமது கடன். அதுவன்றி பணத்தாசை கொண்டு பேரா

சையுடன் வேண்டிய தற்கு மேற்பட்டு
 அயல் நாட்டு ஏற்றுமதிக்காக ஒரு பயிரை விளைவிப்
 பது பாபம். மனித சமூகத்தின் உடல் நலத்தைக்
 குறைத்து வாழ்வைக் கெடுத்து பொருளைக்
 கொள்ளையடிக்கும் பொல்லாப் பயிர்களை விளைவிப்
 பது பஞ்சமா பாதகத்திலும் பொல்லாதது. கள்
 இறக்குவது, காப்பி, புகையிலை, கஞ்சா, தேயிலை,
 தீயிலை முதலிய பொல்லாப் பயிர்களை விவசாயி
 மனதிலும் எண்ணக்கூடாது. வெற்றிலைக்கு
 இறைப்பதை வாழைக்கு இறைத்தால் பலனுண்டு.
 பயர் விளைவிப்பதிலும் விஞ்ஞானத்தை உபயோகிப்
 பது மனித தர்மம். உலகம் முழுதும் உணவாலும்,
 உடையாலும் நிறைந்து அவற்றின் கவலை மனித
 சமூகத்தை விட்டு விலகுக! நாம் உண்ணுவது எவ்
 வளவு சகஜமோ அதுபோலவே உணவை விளைவிப்
 பதும் சகஜமான தொழிலாகுக! மனிதனுடைய
 எண்ணம் உணவினும் உடையினும் உயர்ந்து இருள்
 மங்கி அருள் பொங்குக!

நூற்று நெய்தல்.

இராட்டினம் மனித சமூகத்தின் க்ஷமத்திற்காக
 ஏற்பட்ட ஒரு தெய்வீகக் கருவி. அது நமது
 மானத்தைக் காக்கும். நமது குடில்களுக்கு அதன்
 ஒங்காரம் மங்களவாத்யம் போன்றது. இராட்டி
 னத்தை மதித்த இந்தியா நாடுகளில் உயர்ந்திருந்

தது. இராட்டினத்தை விடுத்த இந்தியா வறுமையுற்று வருந்துகிறது. ஒவ்வொரு வீட்டையும் அலங்கரிக்க வேண்டிய கருவிகளுள் இராட்டினம் முதன்மையானது. தினந்தோறும் அரைமணி நேரமாவது நூற்றல் மனிதனின் நித்ய கர்மானுஷ்டானங்களில் ஒன்று. தன் ஆடையைத் தானே நூற்றுடுத்தும் பெருமையிற் “பீடுடையதில்லை.” மனம் வைத்து, மதக் கடமை யென்றெண்ணினால் ஒவ்வொருவனும் தனக்கு வேண்டிய ஆடையைத் தானே நூற்றுவிடலாம். சக்கரம் பெரிதாய், உறுதியாயுள்ள ஒரு இராட்டினம் தேவை. அதில் கோட்டமொன்றும் இருத்தல் கூடாது. பஞ்சை வெயிலில் நன்கு உலர்த்தி மனையில் அரைத்துக் கொட்டை யெடுத்துப் பிறகு வில்லினால் அடித்து மெல்லிய பட்டையாய்ப் போட்டு, இராட்டினக் கதிரில் நூற்க வேண்டும். நூற்க நூற்க மனத்திற்கு இன்பம் பயக்கும்.

பத்து இராட்டினங்கள் சரியாக நூற்றால் ஒரு தறிக்கு வேண்டிய நூலைத் தயாரிக்கலாம். ஒரு தெருவுக்கு ஒரு தறியாவது இருத்தல் வேண்டும். அதில் அத்தெருவிற்கு வேண்டிய ஆடைகள் நெய்யப்படவேண்டும். தறித் தொழில் மனிதருள் ஒற்றுமையை யுண்டாக்கும், புலன்களுக்கு நல்ல வேலையைத் தரும். தன்னுதவியும், மானமான பிழைப்பும் தரும். நூற்ற நூலை கழிகளாக வீசனத்தில் போட்டு, சக்கரத்தில் கழிகளை மாலையாக மாட்டி

பின்பு ஆஸ்பலகையின் முனைகளில் கீசி, பாவு தயார் செய்ய வேண்டும். பாவை விரித்துக் கஞ்சிவைப் பதுதான் சிரமமான வேலை. இழை முடித்தலும், இழைகளைச் சீர்பெற ஒழுங்குபடுத்தலும், கஞ்சியைப் பதம்பெறப் போடலும் நமக்கு நல்ல பயிற்சியைக் கொடுக்கும். பசை வைக்கும்போது மற்றோர் துணையும் வேண்டியிருப்பதால் பிரருடன் நேசமாய் உறையும்படியே நேரும். பாவை சுண்ணாம்பு நீரில் நனைத்தும் பிறகு பசைவைத்தலுண்டு. பசைவைத்த பாவை நன்கு உலர்த்தி தறியில் கோர்த்துப் பிறகு ஊடு நெய்யவேண்டும். திருவடத்தில் சுற்றிய கதர் நூலை இராட்டினைத்தின் உதவியால் சிறு சிறு கண்டுகளில் சுற்றி அக்கண்டுகளை குழலில் புகுத்தி, தறியின் மிகுதியை மாற்றி மாற்றியழுத்தி நன்கு செய்யவேண்டும். நூற்றலைப் போலவே நெய்தலும் ஒவ்வொருவனுக்கும் இன்றியமையாதது. கொல்லையில் சிறிது பருத்தி விளைத்தால் குடும்பமெல்லாம் ஆடை உடுத்தலாம். ஒரு தறிக்கு சுமார் 4½ மனு நூல் இருந்தால் போதுமானது. சுயேச்சையின் முதற்படி தூற்றுநெய்தல். அதோடு தொடர்ந்தது உழுதுண்ணல். இவ்விரு தொழிலும் மனிதருக்கெல்லாம் என்று பொதுத் தொழிலாகுமோ அன்றே மனித சமூகம் வறுமைப் படுகுழியினின்று தப்பும். வறுமையைத் தப்பிப்பிழைத்தால் தான் வாழ்வு சிறக்கும். அருட்பணியில் நெஞ்சு செல்லும்.

கையினால் நூற்று நெய்த ஆடை கதராடை. இதன் சக்தி அபாரமானது. இது நம் நாட்டிற்கு 60 கோடி ரூபா ஆதாயமாக்கும். ஏழைகளுக்குக் கஞ்சி யூற்றும். சாதாரணமாக இந்தியனுடைய மாத வரும்படி 2 ரூபாய்தான். நூற்பதால் 2½ ரூ வரும். நெசவால் ஒவ்வொருவனும் 15 ரூபாயா வது ஈட்டலாம். நெசவால் பெண்களுக்குத் தகுந்த வேலை ஏற்படுகிறது. குடும்பம் தேனீயைப்போல உழைக்கிறது. மனத்திற்கு நல்லவேலை ஏற்பட்டு தீய முயற்சிகள் கெடுகின்றன. கதராடையால் அடிமைத்தனத்தினின்று விடுதலை யேற்பட்டு ஆண்மை பெருகும். கதர் நமது தேசிய உடை. எல்லா ருக்கும் ஓர் உடை. அனைவர் ஒற்றுமைக்கும் அடையாளமான உடை. ஒழுக்கத்தை உயர்த்தும் உத்தம உடை. பல மதங்களுக்கு ஒரு கடவுள் போல் பல இனத்து மாந்தரும் மனமொப்பியுடுத்தும் மதச்சின்னமான ஒரு உடையே கதர். அது நமது வாழ்வைத் திருத்தும். கதரைக்காண்பதும் மனதை உயர்த்தும். அதை யுடுத்துதல் மனதிற்கு சுத்தமும் சாந்தமுமாகும். எளிமையும், தூய்மையும், சுதந்திர உணர்ச்சியும், அன்பும், பக்தியும் ஒழுக்கமும் கதராணிந்தோரின் குணமாகிவிடுகிறது. தான் நூற்று நெய்வது சுத்தக் கதர். வாங்கியுடுத்துவது விலைக்கதர். மில் நூல் கலந்தது போலிக்கதர். சுத்தக்கதர் உத்தமமான குணத்தைப் பெருக்கும். அன்பர்காள்! சுயமான கதரை நூற்று நெய்து அணிமின். கை நூலாடை மெய் நூலாடை.

வினாவும் பயனும்.

வினாப்பவன் ஒருவன், துய்ப்பவனொருவரை? உழைப்பவன் வருந்துகிறான். உழையாது உண்பவன் அதிகாரஞ் செலுத்துகிறான். தொழிலாளிக் குத் துயரும் பட்டினியுமாகவே வெடிகிறது. முதலாளி மேனி குலங்காது வயிறு வாடாது சுகிக்கிறான். முதலாளியும் உழைப்பாளியாக மாற வேண்டும். உழைப்பாளி நன்கு உண்ணவேண்டும். உழைப்பின் பயன் உழைப்பவர்க்கே சேரவேண்டும். உலகம் வாழக்கூடிய உழைப்பைச் செய்யும் மக்களுக்குச் சரியான கூலி கிடைக்கவேண்டும். தொழிலாளரின் குறைகள் நீங்க வேண்டும். ஏழைகளுக்கு உணவும் உடையும் பெருக வேண்டும். பணக்காரரின் நெஞ்சம் ஏழைகளின் பால் உருகவேண்டும். உலகில் உழைப்பே செல்வமாக வேண்டும். சோம்பற் செல்வம் தொலைய வேண்டும்.

ஒவ்வொரு குடிசையிலும் தொழில் வளம்பெருகி உழவும், நெசவும், நூற்றலும் அனைவருக்கும் பொதுத்தொழிலாகி, பணம் குறைந்து, பண்டமாற்று ஒங்கும் நாளில் உழைப்பு சிறக்கும். பணத்தின் செருக்கு குறையும். நாளெல்லாம் வேலை செய்து உழுது, நீர் பாய்ச்சி, பயிர் வளர்த்து, காவல் காக்கும் குடியானவன் உண்ட மிச்

சமே பணக்காரனுக்குச் சேரும். மண்ணின் மாண்பும் பணத்தின் பாபமும் அப்போதுதான் விளங்கும். வெள்ளியோடுகளுக்கு உழைப்பு அடிமையல்ல. உழைப்போனுக்கே உலகம். இவ்வுண்மை நிலவி உலகின் மைந்தரெல்லாம் பூமிதேவியின் கைகள்போல் உதவும் காலத்தையே எதிர்நோக்கி உனது அருளுக்குக் காத்திருக்கிறோம். அம்மையே ஏழைக்கிரங்கு!

VIII

சாவும் சடங்கும்

ஆவியானவனுக்கு அவன் மைந்தர் செய்யவேண்டிய கடமைகள் சுருக்கமானவை, உலகிற்கு நல்லவை. தந்தையின் பெயரால் ஒரு கிராமப் பள்ளிக்கூடம் கட்டலாம். மாணவருக்கு வித்யாதானஞ் செய்யலாம். ஒரு சடங்கிற்குச் செலவாகும் 500 ரூபாயைக் கொண்டு எத்தனை இராட்டினங்களும் தறிகளும் வாங்கலாம். அப்பணத்தைக் கொண்டு குடியானவனுக்கு உழவுமாடு வாங்கித்தரலாம். மதப் பிரசாரங்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்யலாம். நல்ல நூல்களைத் தன் தந்தைக்கு அர்ப்பணித்து வெளியிடலாம். இப்பணம் செலவானால் உலகிற்கும் தனக்கும் புண்ணியமுண்டு. அந்தோ! இப்போது புரோகிதர் ஒருவன் இறந்துவிட்டால் அவன் மைந்தரைப் படாதபாடு படுத்துகின்றனர். பணத்தை உறுஞ்சுகின்றனர். 5 பேர் சாப்பிடக் கூடிய அன்னத்தைத் தினந்தோறும் கண்ட தண்ணீரையெல்லாம் ஊற்றிச் சமைத்து தயிரையும், பாலையும், நெய்யையும் கொட்டி வீணாக்குகிறார்கள். அவ்வளவையும் சேர்த்துவைத்து ஏழைகளுக்கு உணவளித்தாலாவது புண்ணியமுண்டு. இந்தச் சடங்குகள் செய்யும்போது மந்திரங்களோடு அவர்கள் பேசும் ஆபாசப் பேச்சுக்கள் அருவருப்பை உண்

டாக்குகின்றன. அப்பேச்சுக்களையும் அங்கு நடக்
 கும் அசிரத்தையான காரியங்களையும் கண்டால்
 நமது பிதுருக்களின் சாபமே நமக்குவரும். பெண்
 களின் இழவு நாடகமே பெரிது! இவற்றையெல்
 லாம் நிறுத்தி ஆவிபிரிந்தவனின் ஞாபகத்திற்காக
 ஏதாயினும் சக்திக்குத் தக்கபடி நிலையான தர்மம்
 செய்வதே சிறந்த கடமை. பொடிபோடுந் தந்தை
 யாயிருப்பின் மைந்தன் பொடியை நிறுத்தி தந்தை
 யின் பிழைகளைத் தன்னிடம் தவிர்த்து நிற்பதே
 அவன் செய்யும் கடன். தந்தை அருட்பணியில்
 காலங்கழித்திருந்தால், அப்பணியைத் தானும்
 விடாது முபன்று செய்வதே தனயன்பணி. தந்
 தையின் ஞாபகத்திற்காக ஆண்டுதோறும் தன்
 சக்தியனுசாரம் ஏழைகளுக்கு அன்னமிடலாம்.
 அன்று முழுதும் பக்தியோடிருந்து தன் தந்தை
 யின் சாம்பலை வணங்கி அதன் முன் தன் குற்றங்
 களை வருந்தி, “தந்தையே தங்களுக்குத்தக்க மைந்
 தனாகத் தங்கள் பெயர் விளங்க நான் உலகில்
 நடந்து கொள்ளும்படி அருளுவாய். உனது ஆவி
 எவ்வுடலிற் புகுந்து எங்கிருப்பினும் சாந்தத்துடன்
 அருட்பணி புரிந்து உலகைக் காக்கட்டும்,” என்று
 வணங்கி தியானஞ் செய்யவேண்டும். அன்று நிச்
 சயமாக உபவாசமிருக்க வேண்டும். பிழைவருந்த
 லும், சுத்தமுறலும், ஈதலும், பெயர் விளங்க வாழ்
 தலும், பக்தியுமே நாம் நமது முன்னோருக்குச்
 செய்யவேண்டிய கடன். மாரடித்தலும், மூலையில்

முகத்தை மூடி அழுதலும், வீண் செலவு செய்தலும், பொருள் புரியாத மந்திரங்களை முணு முணுப்பதும், மாயையே. ஆவி பிரிந்தவன் இருந்த வீட்டை சுகாதாரத்திற்காக நன்கு மெழுகி அதில் அகிற்புகையும், சூடமும், சாம்பிராணியும் கொளுத்தி சுத்தஞ்செய்ய வேண்டும். அவன் உடுத்திய ஆடைகளைக் கொளுத்திவிட வேண்டும்.

பகவத்கீதை இரண்டாம் அத்யாயம் படித்தல் நலம். செத்தவனைச் சாகப்போகும் மனிதன் தூக்கிச்செல்லும் போது தன் வாழ்வை வீணாக்காது அருட்பணியில் செலவழிக்க உடனே ஒரு வீராவேசம் அவனுக்குப் பிறக்கவேண்டும். விசனமெல்லாம் செத்தவன் விட்டகடமையைச் செய்ய சிறந்த வீரமாக வேண்டும்.

அருட்பணிக்கு ஆவியீந்தோர் அமரர். அவர்களுக்கு நமது சடங்குகளின்றியே நற்கதியுண்டு தன் வாழ்வைப் பாபத்தில் கழித்தோர் அப்பாபத்தை அனுபவித்தே தீரவேண்டும், அதற்குப் பரிகாரமில்லை. இவற்றை யெல்லாம் நன்குணர்ந்து அவற்றிற்கு அஞ்சாது சாவை சாதாரண நிகழ்ச்சியென ஏற்றுக்கொண்டு மனிதன் தன் வினையைச் செய்வானாக. தன்னையறிந்தவன் சாவிற்கு அஞ்சான். சாவையறிந்தவன் சடங்கு விரும்பான்.

சட்டை கழற்றல்

சாவென்பது சட்டை மாற்றம். உலகில் ஒரு அருட்பணி செய்ய நமது ஆன்மா இவ்வுடற் சட்டையை மாட்டிக்கொண்டு உலகாங்கில் வாழ்வென்னும் நாடகத்தை நடிக்கிறது. தனது நாடகம் முடிந்ததும் இவ்வேஷ வடலைக் களைந்து தனது இயர்கைக்குத் தக்க வேறு உடல் பூணுகிறது. ஆயுளென்பது நமது வினையைச் செய்ய நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட காலம். அக்காலத்திற்குள் நாம் அவ்வினையைச் செய்யாவிடின், காலமணியடித்ததும் எழுந்து சென்று மறு பிறப்புற்று விட்ட குறையைத் தொடங்க வேண்டும். இந்த ஊனுடலைக் கொண்டு ஒருவரும் ஆயுளுக்குமேல் வாழமுடியாது. உள்ளத்தாற் பொய்யாதொழுகி, தான் செய்யும் அருட்பணியால் உலகின் உள்ளத்தில் வாழ்வதே சாஸ்வதமான வாழ்வு.

நமக்குச் சாவில்லை. நாம் அழிவதில்லை. நம்மை வாள் சிதையாது. தீ எரிக்காது. நமது உடல் பஞ்ச பூதங்களாலாகியது. அதைச் சேர்ந்த பூதங்கள் பிரிந்து மறுபடி வேறுவிதமாகச் சேர்ந்து மற்றொரு உருவாகின்றன. ஆதலின் நாம் பணிக்கட்டி நீராகவும், நீர் ஆவியாகவும் மாறுகிறோமே யொழிய அழிவதில்லை. அதுவும் ஒரு சிறந்த தொண்டிற்காக நமது யாக்கையை விடுத்தால் நாம் உலகில் என்றும் வாழலாம். பிறர்க்காக வாழ்வதே இற

வாமை. தனக்காக வாழ்வதே சாவு. உலகத்தால் மறக்கப்பட்டவரே இறந்தவர். உலகால் வாழ்த்தப்பட்டவரே அமரர். தன்வினையை மறந்து உலகில் துஞ்சினார் செத்தாரே. தன்பணியை யறிந்து ஆற்றினார் வையத்தும் வானத்தும் தெய்வத்தை யொப்ப வாழ்பவர். ஆதலின் தன்னயமற்ற அருட்பணியே சாகா மருந்து. அம்மருந்தை உண்டாத்தான் பிரவிப்பிணி தீரும். அம்மருந்தை அடையும் வரையில் மனிதன் பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும் அலைய வேண்டியதுதான்.

மனிதா, நீ சாவிற்கு அஞ்ச வேண்டாம். உன் மடமைக்கும் சோம்பலுக்குமே இரங்கு. அந்தோ! சாவின் மருமத்தை யறியாது மாந்தர் பிரமாதஞ் செய்கின்றனர். மண்ணைப்பிடித்து முதலில் மனிதனாகச் செய்யப்பட்டது. அது உபயோகப்படாவிட்டால் அந்த மண்ணைப்பிரித்து மறுபடி பிசைந்து மற்றொருவுவாக ஆக்கப்படுகிறது. உன் மைந்தன் இறந்தானென்று வருந்துகிறாய்; அவன் இவ்வுலகிலேயே மறுபடி பிறந்து வேறிடத்தில் வாழ்கின்றானே யொழிய இறக்கவில்லை. உன் மைந்தன் வேறிடத்தில் வெகு தூரத்தில் வேலைக்குப் போயிருக்கிறானென்று எண்ணிக் கொள். இறப்பதும் பிறப்பதும் உன் இஷ்டமல்ல. அவனவன் வினையைப் பொறுத்தது. வினைகளை யாளும் பராசக்தியின் மனத்தை பொறுத்தது. ஆதலின் மனிதா,

உன் வினையைச் செய். மனிதனே, உலகான போர்க்களத்தில் நீ செய்ய வேண்டிய வேலை அபாரமானது. உனக்கு அடுத்தவன் போரில் விழுந்தால் நீ அவனுக்காக அழுவது பாபம். அழுகையில் பொழுது போக்கி உன் வேலையை விடுப்பது கொடிய பாபம். இறந்தவன் ஆவி திருப்தியாகும்படி அவன் செய்ய வேண்டிய நல் வினையையும் சேர்த்துச் செய்.

அந்தோ, செத்த வீட்டில் என்ன ரகளை! கட்டியழுவதும், முட்டியழுவதும், கொட்டியழுவதும், அடித்து அலறுவதும், எல்லாம் ராக்ஷமாயை! மனிதன் இறந்தானென்பது கடவுள் வடிவாய் அவனுள் இருக்கும் ஆன்மாவை இன்னற்படுத்தியதாகும். கடவுளின் கட்டளையால் ஆவி பிரிந்தது. “பாவி தெய்வம் உயிர் மாய்த்ததே” என்று அழுவது கடவுளின் கட்டளைக்கு அபசாரம் செய்ததாகும். இறந்தவனுக்குப் பெரும்பணம் செலவழித்து சடங்குகள் செய்வதும், தானஞ் செய்வதும் வீண் அஞ்ஞானமாகும். அவன் வினைக்கு அவன் பிறந்தான். அவன் வினைக்கு ஆன ஆயுள் முடிந்தது, இறந்தான்; வினை பாக்கியிருந்தால் மறுபடி பிறப்பான், என்ற உண்மையை யறிந்தோர் வீணான சடங்குகளை விரும்பார்கள். பாழும் பணமிருந்து மனிதனை ஆட்டிவைக்கிறது. பணமில்லாத ஏழைகள் என் செய்வர்? பணமும் புரோகிதனும் சேர்ந்து ஆட்டிவைக்கும் மாயையே இச்சடங்குகள்.

சாகமுன் மனிதன் உண்மையாகத் தனது பாபங்களை நீனைத்து வருந்தவேண்டும். கடவுளிடம் தனது பாபங்களுக்கு மன்னிப்புக் கேட்டு தன்னை அவரடியிற் சேர்ந்துக் கொள்ளும்படி தோத்திரஞ் செய்யவேண்டும். வாழ்வெல்லாம் ஒரு மாதிரி கழிந்தாலும் சாகுந்தறுவாயில் தன்னையமற்ற ஒரு பணியைச் செய்யலாம். செல்வமிருப்பவன் தனது செல்வத்தில் ஒரு பங்கை நாட்டின் கல்விக் காவது, தொழில் அபிவிருத்திக்காவது, பொது ஜன ஊழியத்திற்காவது தரலாம். அஃதற்றவன் தனது மைந்தரையாவது அருட்பணிக் கொன அர்ப்பணஞ் செய்யலாம். ஒன்று மற்றவன் 'கடவுளே இன்னொரு ஜன்மத்திலேனும் நான் பிறற்காக வாழ அருள்புரிதி' என்று வணங்கலாம். இதுதான் பிராயச்சித்தம். இது சாகப் போகிறவன் மனத்தில் நிகழவேண்டும். பக்கத்திலுள்ளவர் அப்படி நீனைக்கும்படி அவனைத் துண்டவேண்டும். அர்த்தம் புரியாத மந்திரத்தை முணு முணுப்பதில் பயனில்லை. மனிதன் ஆவிபிரிந்த பின்பு அடித்து அலறுதல், கட்டியமுதல் முதலான அமளியொன்றும் கூடாது. அம்மனிதன் தர்மவானாயிருப்பின் அவன் தர்மத்தைவிடாது செய்து வருவதே அவனுக்குச் செய்யவேண்டிய சடங்கு. அவன் பாபியாயின் அவன் தீயகுணங்களைத் தவிர்ப்பதே மக்கள் செய்யும் சிரார்த்தம். ஆவி பிரிந்தவுடன் பிணத்தைப் படையில் கட்டி சுடுகாட்டிற்குக் கொ

ண்டுபோய் சாம்பலாக எரித்து அந்தப் புதை குழியின்மீது ஒரு கல் நாட்டி அதில் ஆவி பிரிந்தவன் பெயரை எழுதிவைக்கலாம். அவன் சாம்பலிற் சிந்தை ஒரு சூப்பியிலடைத்து அவனுடைய ரூப கார்த்தமாக வீட்டில் வைத்திருக்கலாம். அல்லது உரம்போட்டுமரம்வளர்க்கலாம். அதைக் காணும்போ தெல்லாம் நமது உடல் இப்படிப் பிடிசாம்பலாகு முன் நாம் நல்வினையைச் செய்து வாழ்வைப் புனி தப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கடவுள் சாட்சியாக எண்ணி, இறந்தவன் குற்றங்களைத் தள்ளி, அவன் குணங்களைக் கொண்டு ஒழுகவேண் டும். நாயகனிந்த பெண்கள் தலைமயிருக்காக மா ரடிக்க வேண்டியதில்லை. வயதானவர்களாயிருந் தால் தன் நாயகனிடம் வைத்த அன்பைக் கடவுளி டம் வைத்து தூயபிரமச்சரியம் பூண்டு ஆருயிர்ப் பணி செய்வதே தன் நாயகனுக்குச் செய்யும் சிறந்த கருமம். இளங் கைம்பெண்கள் மறு விவாகஞ் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் அவர்கள் சிறந்த ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்து தனது முதல் நாயக னின் ஆவியே இரண்டாம் நாயகனாக வந்ததென் றெண்ணி பத்தினியறம் பிடித்தொழுகவேண்டும். நாயகனை இழந்த பத்தினியர் கல்வித் துறையில் தேர்ச்சி பெற்று, பிரமச்சரியம் பூண்டு, அருட்பணி புரிவதே மேல். கைம்மைக்கும் துறவுக்கும் நெருங் கிய சம்பந்தமுண்டு. கைம்பெண்கள் மூலையில் அழுவதை விடுத்து, பற்றை உதறி, அறப்பணி செய்ய முன்வருவது மேல்.

அறிவு

அறிவே விளக்கு. அதைக் கண்டவுடனேயே மனத்திருள் மறையும். பிணியை நீக்குவதே மருந்து. இருளை நீக்குவதே அறிவு (கல்வி) எனப்படும். முன்ஜென்ம வாசனையாலும், பெற்றோரினாலும், தனது சுற்றத்தாலும், பழக்கத்தாலும் மனிதன் மனதில் பல ஆபாசமான எண்ணங்கள் புகுந்து தீய செய்கைகளுக்குத் தூண்டுகின்றன. சினம், வெறி, பொறாமை, திருட்டுத்தனம், பகை, அடிமைத்தனம், போர், பேராசை, பிறருக்குத் தீது செய்தல், சோம்பல், நாணாமை, காமம், லோபம், மதம் முதலியன மனித வாழ்வைக் கெடுத்துவரும் சில தீய குணங்கள். இவை ஆத்மவடிவாகி இலகும் கடவுளினின்று மனிதனைப்பிரித்து அல்லற்படுத்துகின்றன. மடமை நடுநிசி வழிப்பறிக் காரன். அது புத்தியை இருட்டில் எங்கேயோ அழைத்துச் சென்று, அதை அலைத்து அதனிடமிருக்கும் விஞ்ஞானத்தைக் கொள்ளுகொண்டு அதைத்துயரிலும் கவலையிலும் ஆழ்த்துகிறது. தீயவற்றில் சிக்கவைத்து மனதைக் கடவுளிடம் செல்லாது கட்டிவிடுகிறது. இக்கள்வனையே மாயை என்போம். இவனை நம்மையெல்லாம் தகாத நெறியில் தவிக்க விடுவோன். இம்மாயையை வெல்லும் ஆயுதமே

கல்வி. இவன் பதுங்கும் பொய், பொருமை, பேராசை முதலிய புதர்முனைத்த காமக்காட்டைச் சிதைப்பதே கல்விப்பயிற்சி. நம்முள்ளிருக்கும் கடவுளை அறிவித்து அவனை அடைய புத்திக்குச் சாரதியாய் விளங்குவதே அறிவு. கல்வி மனித வாழ்வைப் பரிசுத்தப்படுத்தும். மனத்தில் அன்பையும், அருளையும், தன்னயமின்மையையும், தாழ்மையையும் புகுத்தும்; சொல்லில் சத்தியத்தையும், தைரியத்தையும், இனிமையையும் சேர்க்கும்; செயலில் பரோபகாரத்தையும், நேர்மையையும், சுதந்திரத்தையும் நாட்டும். கற்றவன் பிறர் வருந்தத் தான் வருந்துவான். பிறர்க்கெனவாழுவான். பிறர் நாணத்தக்கதைத் தான் நாணுவான். இடம்பம் செய்யான். தன்தேவைக்கு மேலாகச் சேர்க்கமாட்டான். உணவிற்கும், சிற்றின்பத்திற்குமே தன் வாழ்வைக்கொட்டி வீணாகமாட்டான். தன் வாழ்வின் வினையறிந்து உலகமுய்யும்பொருட்டு அதைச் செய்வான். சிறுமை, பொருமை, வஞ்சகம் இவை அவனை அணுகா. தன் உடல் தேவைகளைத் தன்னுழைப்பால், பிறருக்கு அடிமைப்படாது, அடைந்து கொண்டு நேர்மை கடைப்பிடிப்பான். தன் மானத்தையும், ஆயுளையும் அடிமை உத்தியோகத்திற்கும், பணஞ் சேர்ப்பதற்கும் ஆளாக்கமாட்டான். பேராசைகொண்டு பிறர் பொருளை வெளவான். உணவிலும், துயிலிலும், சிற்றின்பத்திலும் மிதமாய் இயற்கை நெறியை யறிந்து நடப்ப

பான். தன்னுள் இருக்கும் அழிவற்ற தெய்வீக சக்தியை எண்ணி உடலுக்கு வரும் இன்னல்களைப் பாராட்டாது உலகிற்கு இதஞ்செய்வான்.

அத்தகைய பெரியோனுக்கு எழுதப்படிக்கத் தெரியாமலிருப்பினு மிருக்கலாம். முகம்மதுநபி, ஏசுநாதர், இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர், முதலியோர் எந்தக் கல்லூரியில் கற்றனர்? உலகம் முழுவதையும் அவர்கள் மனத்திலடைந்தனர். மனதே அவர்களுக்குக் கல்லூரி. நமது வாழ்க்கை முழுதும் நமது பள்ளிக்கூடமே. அப்பள்ளிக்கூடத்திற்கு நமது ஐம்புல அனுபோகங்களே பாடப்புத்தகம். புத்தியே ஆசான். மனதே தோழன். நற்குண நற்செய்கைகளே பயிற்சி. கடவுட் தன்மையடைவதே அக்கல்வியின் முடிவு. தன்னையறிந்து தனக்கும் கடவுளுக்கும் நடுவிலுள்ள வினை வேலையைத்தாண்டி, அவனோடொன்றும் இன்பத்தைச் சேர்ப்பதே கல்வி. வினைவேலையைத் தாண்டவே நமக்கு ஒரு ஆயுட்காலம் தரப்பட்டுள்ளது. உலகம் கடவுள் ஆலயம். அவ்வினையாலேயே நாம் உலகில் பிறந்ததற்கு ஒரு அடையாளமான நலஞ்செய்தல் முடியும். அவ்வினை ஊண், உறக்கம், ஊடல், கூடல், ஈனல், பேணல் முதலிய பொதுவான தன்னலவினை யினும் உயர்ந்தது. அதைச் செய்தே தீரவேண்டும். பிறகே நாம் நமது எஜமானாகிய கடவுளைக்காண லாயக்காவோம். அவ்வினையை ஆற்றும் வல்லமை அளிப்ப

பதே உண்மைச்சகல்வீ. அவ்வினையைச் செய்ய உடல் வலிமையும், மன வலிமையும், குணவலிமையும் வேண்டும். உடல் வலிமைக்கு உடை உணவுத் தேவைகளை நேர்மையுடன் அடைவதும் நல்லொழுக்கமும் வேண்டும். தன் உடையுணவை மானமுடன் ஈட்டத் தொழிலறிவு வேண்டும். ஆதலின் மனிதன் முதலில் தன் அன்னமய கோசத்தின் கவலையை ஒழிக்க ஒரு தூய தொழிலைப் பயில வேண்டும். மூளையை உபயோகிக்கத் தெரிவதன் முன்னே மனிதன் தன் தேகத்தையும், மனதையும் உபயோகிக்கக் கற்க வேண்டும். ஆதலின் தொழிற் கல்வியிலேயே மனிதனுடைய பயிற்சி தொடங்குகிறது. அக்கல்வியின் பயிற்சியால் மானமாக ஒவ்வொருவனும் தன் உடையுணவை யீட்டக்கற்ற பிறகு மூளைக்குப் பயிற்சி தொடங்கவேண்டும். நூற்றல், நெசவு, பயிர்த்தொழில், கொல்லவேலை, தச்சவேலை, வீடுகட்டல் முதலிய தொழில்களில் எவ்வளவோ குணவுறுதியும் மனப்பயிற்சியும் ஏற்படுகிறது. விடாமுயற்சி, பொறுமை, புலன்களுக்கு நல்ல பயிற்சி, முதலிய குணங்கள் ஏற்படுகின்றன. கல்விக்கு இரு கண்கள்: தொழிலும், ஒழுக்கமும். இவ்விரண்டும் அற்றது கல்வியே யல்ல.

கல்வியென்பது புத்தகத்திலேயே யில்லை. இயற்கையின் புத்தகமே இன்பான நூல். கடவுளின் புத்தகம் உலகமெங்கும் விரிந்துள்ளது. மனிதன்

எழுதிய நூல்களினின்று நாம் தெரிந்துகொள்வதை விட நமது புலன்களைப் பயன்படுத்தி உலகப் புத்தகத்தினின்று அதிகமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். அறிவதே அறிவு. முயன்று புகட்டப்படுவது முற்றும் அறிவாகாது. தன் வாழ்க்கையைத் தூய வழியில் நிலை நிறுத்த வேண்டியதற்காகவே கற்கிறோம். நமக்கு முன்னே தோன்றிய பல பெரியோர்கள் தங்கள் வாழ்வை எப்படித் தூய நெறியில் திருப்பியிருக்கின்றனர்; அதை மனித வாக்கத்திற்கு எப்படிப் பயன்படுத்தி யிருக்கின்றனர், என்பதையே நூல்கள் அறிவிக்கின்றன. கல்வி, சங்கீதம் போன்றது சங்கீத நூல்களை மட்டும் படித்தால் பாடகனாக முடியாது. தனது தொண்டையைப் பல ராகங்களில் அப்யாசப்படுத்த வேண்டும். அது போல புத்தகங்கள் படித்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. அதன் வழியில் வாழ்வை அமைத்துப் பயில வேண்டும். கல்வி யென்பது தர்ம சாதனம். புத்தகங்களை மட்டும் படித்து மனதில் குவித்து, அருளுக்கும் அன்புக்கும் இடமில்லாதவன் படித்த விலங்காவான். விலங்கு போன்று வாழ்பவன் மனித விலங்கு. படித்தும் விலங்குபோன்று வாழ்பவன் படித்த விலங்குமனிதன். எண்ணும் எழுத்தும் வேண்டியதுதான். ஆனால் இவையே தனியாகக் கல்வியாகாது. மூளைப் பயிற்சி, தேக பலம், தொழில் திறம், ஒழுக்க ஒளி, இன்பநுகர்ச்சி, இவ்வவைந்தும் கல்வியின் பஞ்சப்பிராணன். இவ்வைந்

தில் ஒன்று குறைந்தாலும் கல்வி பூரணமடையாது. இவ்வைந்து விரிவுகளடங்கிய கல்வியின் நோக்கம் உலகில் நாம் வந்தவினையறிந்து அருட்பணிபுரிவதே.

நல்ல புத்தகங்கள் மனிதனுக்கு நல்வழியைக் காட்டமட்டும் செய்யும். தீய புத்தகங்களும் எண்ணிறந்தன உள. புனிதமான நூல்களையே மனிதன் கற்கவேண்டும். தன்னலந்துறந்து, தெய்வத் தன்மையடைந்து, பேரின்ப நிலையினின்று தூய்மையடைந்த பெரியோர் உள்ளத்திற் பழுத்த உரைகள் வேதமாகும். வேதம், உபநிடதம், கொரான், பைபிள், குறள், கீதை முதலிய அறநூல்கள் அத்தகையன. அவைகளே மக்களுக்கு வழி காட்டிகள். அவற்றையே மனிதன் பெரும்பாலும் கற்றுத் தன்னைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். தொழிற்கல்வியைப் புகட்டக்கூடிய புத்தகங்களைக் கற்கலாம். தொழில், ஒழுக்கம், இவையிரண்டிற்கே நூல்கள் எழுதும் ஆற்றலைக் கடவுள் ஈந்தார். அவ்வாற்றலைக் கண்டபடி பயன்படுத்தி மனித சமூகத்திற்குத் தீங்கிழைக்கும் மாக்கள் பாபத்தை அடைகின்றனர். மனித மரபிற்கு நல்வழியைக் காட்டும் சுட்டுவிரலே பேனா.

ஆண் பெண் இருவருக்கும் கல்வி வேண்டும். இருவரும் மனித சமூகத்தின் இரண்டு கண்கள். ஒரு கண் குருடராயிருக்க யாரேனும் சம்மதிப்பார்

களா? இருவருக்கும் ஏற்ற (அவர்கள் இயற்கைக் குத்தக்க) கல்வியைப்புகட்ட வேண்டும். எண், எழுத்து, அறநெறிப் பயிற்சி, இவை இருபாலருக்கும் பொது. ஆண்களுக்கு முரட்டுவேலைகளும் பெண்களுக்கு மென்மையான வேலைகளும் இயற்கை. தேகப்பயிற்சி இருவருக்கும் அவசியம். தொழிற் கல்வியை இருவருக்கும் ஏற்றபடி கற்பிக்க வேண்டும். நூற்றல், நெய்தல், பயிர்த்தொழில் இம்மூன்றும் இருபாலருக்கும் பொது. மரவேலை, இரும்புவேலை, வீடுகட்டுதல் முதலியன ஆண்களின் வேலை. பாட்டு, சித்திரம், கூடை முடைதல், அலங்கரித்தல், பிள்ளை வளர்த்தல், வீட்டு நிர்வாகம் முதலியன பெண்களுக்கு அவசியம் தெரிய வேண்டியவை.

கிராமம்

கிராமம் தேசத்தின் வித்து. கிராம மெப்படி தேசமப்படி. வீடியாப் பாடியுயரும். பாடியுயர நாடு உயரும். நாடு உயர நானிலமுயரும். வறுமையும் அடிமையும் அற்றிருப்பதே ஒரு நாடு உயர்ந்ததற்கு அடையாளம். படிப்பும் கைத்தொழிலும் பெருகினால்தான் நாட்டின் மடமையும் வறுமையும் நீங்கும். படிப்பும் தொழிலும் அடங்கியது கல்வி. அறிவு வளர்ச்சியும், ஆத்ம சக்தியும், உடல் வலிமையும், தன் ஜீவனத்தை நேர்மையுடன் ஈட்ட ஒரு

தொழில் திறமும், தன் வாழ்விற்கு இன்பமூட்ட சங்கீதம், சிற்பம் போன்ற கலைகளும் அறிதல், கல்வியாகும். இவ்வறிவை யெல்லாம் சமூக ஊழியத்தில் பயன் படுத்தி நமது ஆன்மாவையும் உயர்த்தி தேசத்தையும் உயர்த்தி கர்மாவையுஞ் செய்து கடவுளையும் அடைவதே, கல்வியின் நோக்கம். தன் முன்னேற்றத்திற்கும் ஜீவனச் சுதந்திரத்திற்கும் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் பயன்படாத படிப்பு கல்வியே யல்ல. கல்வி புத்தகத்தில் மட்டுமல்ல; பெரும்பான்மையும் அனுபவத்திலேயே உள்ளது.

கிராமங்கள்தோறும் நல்ல கல்விச் சாலைகளை அமைத்தால் தேசத்தில் கல்விவளம் பெருகும் கிராமப் பள்ளிக்கூடங்களே தேச மூளையின் அறைகள். ஆதலின் அப்பள்ளிக்கூடங்களைத் திறமையுடன் அமைக்கும் வழியை அனுபவத்தில் அறிந்தபடி அடியிற்கண்டவாறு உரைக்கப்படுகிறது.

பள்ளிக்கூடம்

5 தொண்டர்கள் ஒரு கிராமத்தில் குடியேறவும். முதலில் பராசக்தியின் பூஜையும் பஜனையும் நல்ல தோப்பொன்றில் தொடங்கவும். இரண்டாவதாக சமூக ஊழியத்தால் (முக்கியமாக வைத்யம்) பொது ஜனங்களின் மனதை வசப்படுத்தவும். பின்பு நல்ல புராணங்களைப் படித்துப் பெற்றோர்களை வசப்படுத்தவும். பிறகு அந்தக் கிராமத்தில்

ஒரு தெருத் திண்ணையில் பள்ளிக்கூடந் தொடங்க வும். தொடங்க முன் நம்பத்தக்க தருமவான்க ளின் ஆதரவைப் பெறவேண்டும். இரண்டொரு மாதங்கள் தெருப் பள்ளிக்கூடமாகமே திறமையு டன் கல்வி நடக்கட்டும். பின்பு ஒரு தருமவானி டம் கட்டிடவுதவி கேட்கவும். உபாத்தியாயருக்கு கிராம சமுதாயத்தால் பண்டமாகத் தருதல் எளிது. போதனா சக்தியினால் நம்மிடம் மிகுந்த பிள்ளைகள் வரும்படி செய்தல் வேண்டும். பள்ளிக்கூடத் திற்கு முதலில் வேண்டுவது தக்க ஆசிரியனே.

ஆசிரிய லட்சணம்

ஆசிரியன் எவ்வகையாலும் பிறர் உதாரணமாகப் பின்பற்றக் கூடியவனாயும் பரிசுத்தனாயும் பிள்ளை கள் தெய்வமென்று பத்தி செலுத்தத் தக்கவனாயு மிருத்தல் வேண்டும். அவனுக்கு பரா சக்தியிடம் பூரண பக்தியிருக்க வேண்டும். குழந்தைகளைக் கண்ணனென அன்புடன் நடத்த வேண்டும். சுத்த சாதகனாயிருக்க வேண்டும். தர்மமே உருவாயிருக்க வேண்டும். புத்தகம் படிப்பதினும் ஆசிரியனுடன் வசிப்பதே மாணவருக்கு அதிக அறிவைத் தரும். தேவைக்கு மேலே சேர்க்காமல் சமூகத்தார் தனக் குத் தருவதைக் கொண்டு எளிய வாழ்வை நடத்தி குடும்ப வாழ்விலும் பிறருக்கு ஆசிரியன் உதாரண மாயிருக்கவேண்டும். தன் ஆடையை தான் நூற்

றுடுத்த வேண்டும். தன் வீட்டிற்கு வேண்டிய காய்கறிச் சாமான்களைத் தன் கொல்லைப்புறத்தில் விளைவித்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு பசுவை வளர்த்தல் மிக்க அவசியம். குருபத்தினி குழந்தைகளைத் தாயன்புடன் பேணவேண்டும். மாணவர்களை ஆசான் தன் குடும்பமாகப் பாவித்துப் பயிற்ற வேண்டும். கல்வியை ஒரு வியாபாரமாகச் செய்தல் பாபம். அதை ஒரு புண்ணிய கைங்கரியமாகச் செய்யவேண்டும். தனது ஜன்ம சாபல்யமாகச் செய்யவேண்டும். கடவுட்பணியாகக் கருதவேண்டும். நல்ல போதனை சக்தி பயிற்சி பெற்றிருக்க வேண்டும். தன் தாய் மொழியில் பூரணஞானமும், ஆரியம், ஹிந்தி, ஆங்கிலம் இம்மூன்றில் சுமாரான அறிவும், எண்சுவடிக் கணக்குகளைத் திறமாகக் கற்பிக்கத்தக்க சத்தியும், பூகோளம், அறிவுநூல், பயிர்நூல், வைத்யம், சங்கீதம், ஏதாவது ஒரு கைத்தொழில், இவற்றில் நல்ல தேர்ச்சியும் இருத்தல் வேண்டும். நல்ல உடற்பயிற்சி பெற்றிருக்கவேண்டும். உலகியலறிவு மிக்க வேண்டும். அத்தோடு சுத்தமத ஞானம் பூரணமாயிருத்தல் வேண்டும். எல்லா மதங்களின் சாரமும் அறிந்து அறவழியில் நடக்கும் சீலனாக இருக்கவேண்டும். அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னைச்சொல், சோம்பல், நாணமை சரியான கல்விப் பயிற்சியின்மை, ஒழுக்கக் குறைவு, தொழில்வன்மையின்மை, அன்பின்மை, பணப்பேராசை யுள்ளவர் ஆசிரியராகார்.

சமூக மைந்தரை ஆசிரியர் கவனித்துக்கொள்வார். சமூகம் ஆசிரியரின் உடல்தேவைகளைக் கவனித்துக்கொள்ளும்.

பாடம்

இச்சிறப்புடைய ஆசிரியனிடம் தக்க மாணவர் தன்னால் வருவர். இத்தகைய ஆசிரியன் தெருவுக் கொருவன் இருத்தல் நலம். ஆசிரியப்பதவி பரம்பரையாக வரலாம். அவ்வாசிரியன் தன்னைப்போல இன்னும் சில ஆசிரியரைப் பழக்கி வேறு கிராமங்களுக்கு அனுப்பவேண்டும். மாணவரை வீரராகப் பயிற்றவேண்டும். தாய்மொழி நன்றாக எழுதப் படிக்கவும், எண்சுவடிக் கணக்கும், தேச சரித்திரமும், ஜில்லா பூகோளமும், இயற்கைச் சுகாதார நெறியும் அறவழியும், வாழ்வை உயர்த்தக்கூடிய பாட்டுக்களும், பத்திரிகை பார்த்துத் தன் தேச நிலையை அறியுந்திறனும், தோட்டப் பயிற்சியும், ஞாற்றலும், சாரணப் பயிற்சியும் அவசியம் தெரிய வேண்டும்.

இடம்

நல்ல இயற்கையழகு வாய்ந்த சோலையே பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஏற்ற இடம். மழைக்காலந் தவிர வேறு காலங்களில் மரத்தடிகளே (வேம்பு, ஆல்)

வகுப்பிற்கு நல்ல இடம். பள்ளிக்கூடத்தினருகே நதி, மலை, ஏரி, முதலியவையிருப்பது அவசியம். மாணவரை அடிக்கடி இயற்கை யழகு நீரம்பிய இடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று தன்னுதவியைப் புகட்டவேண்டும். வாழ்வில் வரும் சோதனைகளைத் திறமுடன் தாங்கும் பயிற்சி பள்ளிக்கூடத்தில் மாணவருக்கு அமையவேண்டும். ஒவ்வொரு மாணவன் பெயராலும் அத்தோட்டத்தில் ஒவ்வொரு செடி வளரவேண்டும். மாணவருக்கு சுவரெடுக்கவும் செங்கற்காளவாய் போடவும், கீத்த முடையவும், குடிமமைக்கவும் கற்பித்துக் குடிசை கட்டச் சொல்லி அதில் அவர்கள் வசிக்கும்படி செய்வது பெருமையானது. பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரு கிணறு வெட்டலாம். அதைக் கொண்டு தண்ணீர் இரைப்பதும், தோட்ட வேலை செய்வதும் மாணவருக்குச் சிறந்த தேகப்பயிற்சியாகும்.

பயிற்சி முறை

மாணவர் குருதேவருடன் வசிப்பதே திறம். எல்லாரும் முடியாவிடினும் உபாத்தியாயர் வேலைக்கும், அத்யாத்மீக வாழ்விற்கும் பழகும் சிலராவது குருகுலவாசமே செய்தல் வேண்டும். அம்மாணவர் தோட்டவேலையாலும், நூற்றல், நெசவு முதலிய வற்றாலும் தங்கள் ஜீவனத்தைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளலாம்.

நான்கு மணிக்கு மாணவர் எழுந்து நல்ல கானங்களுடன் தியானஞ் செய்து, பல்விளக்கிப், பிறகு வெளிக்குச் செல்லவேண்டும். 4-மணிக்கு வெளிக்குச் செல்லும் பழக்கம் இளமை முதலே பழக்கமாக வேண்டும். அப் பழக்கம் ஏற்பட்டால் நோய் அணுகாது. மலச்சிக்கலினால்தான் நோய்கள் பெரும்பாலும் வருகின்றன. வெளிக்குச் சரியாக வராவிடின் தண்ணீர் அருந்தி உபவாசமிருக்கவேண்டும். வெளிக்குச் சென்று வந்ததும், தோட்டத்தில் வேலை செய்தல், தண்ணீர் இறைத்தல், தெண்ணைக்கு மண் சுமத்தல், உரமிடல், மாட்டு சாணத்தைச் சேமித்தல், அறையைமெழுகுதல் முதலியவற்றைச் செய்ய வேண்டும். அதன் பிறகு குளிக்கச் செல்லவேண்டும். குளிர் காலங்களில் வெந்நீர் போட்டு முழுகலாம். தங்கள் ஆடைகளை நன்கு சுத்தம் செய்து குளித்தல் வேண்டும். முழுகும் போது நன்றாக அழுக்குத் தேய்த்து மண்ணைப்பூசி முழுகவேண்டும். அதன் பிறகு உலர்ந்த ஆடையுடுத்தி அனைவரும் அண்ட வலகாலயத்தில் அரைவட்டமாக உட்கார்ந்து பிராணாயாமம் செய்ய வேண்டும். அது ஆனதும் அனைவரும் எழுந்து நின்று கீதை 2-வது அத்யாயம், அறநூல், தேவாரம், பைபிள், கொரான் முதலியவற்றினின்று அறமொழிகளைச் சொல்லி, அவற்றிற்குச் சுருக்கமாக வியாக்யானம் அறிய வேண்டும். வழிபாடுகள் ஆனதும் மாணவர் முதலில் பாடங்களுக்க

குச் செல்வார்கள். காலீபப் பாடங்கள் 7-முதல் 11-மணி வரையில் நடக்கும். தமிழ், ஆரியம், கணக்கு, ஹிந்தி இந்நான்கும் காலீ நடக்கும். 11-மணிக்கு பிறகு மறுபடி முகங்கழுவி, தோத்திராஞ் செய்து, சாப்பாட்டிற்கு உட்காரவேண்டும். குருபத்தினி சமயல் வேலையை ஒப்புக்கொள்வதே நலம். அன்றாளுக்கு மற்ற மாணவர் உதவி செய்யலாம். அல்லது மாணவரும் சமைக்கலாம். மாணவருக்குக் கரியடுப்பும் சட்டிகளும் வாங்கிக் கொடுத்துத் தனித்தனியாகச் சமயல் செய்து கொள்ளும்படியும் விடலாம். தினம் ஒரு மாணவனை சோறு பரிமாறலாம். சாப்பிடும்போது மெளனமாக நன்றாக மென்று சாப்பிடவேண்டும். தாமச உணவுகளை விலக்கவேண்டும். சாப்பிட்டெழுந்ததும் 12-முதல் 1½ மணி வரையில் நூற்றல்; பிறகு, சங்கீதம், நெசவு, பூகோளம், அறிவுநூல், சரித்திரம் முதலியவை கற்பிக்கப்படும். 4-மணிக்கெல்லாம் தோட்டவேலைக்குச் செல்லவேண்டும். 5½ முதல் 6½ வரையில் சாரணப் பயிற்சியும் ஆடலும் கற்பிக்கவேண்டும். 6½ முதல் 7 வரையில் மாலை வழிபாடுகளை முடித்து பராசக்தி சந்நிதியில் ½ மணிநேரம் உருக்கமாக பஜனை செய்து பிறகு இராச்சாப்பாடு செய்யவேண்டும். இரவு 8 முதல் வீரர் சரித்திரம், வான சாஸ்திரம், நாடகங்கள் நடித்தல் முதலியவற்றைக் கற்கலாம். 10 மணிக்கு தியானஞ் செய்து படுத்து மறுபடி

4 மணிக்கு எழுந்திருக்க வேண்டும். இதுதான் குருகுலப் பயிற்சி முறை. இம்முறையில் பயிலும் மாணவர் வீரப்பூக்களாவார். இத்தகைய கல்விப் பயிற்சியைத் தரும் பாக்கியத்தை, இறைவியே, எளியேனுக்குத் தருவாய். ஆபிரம் பிரம்மச்சாரிகளை என்னைச் சுற்றி அழகு செய்வாய்.

X

நன்னெறி.

பரிசுத்தமடைந்த வாழ்வு பேரின்பம். அது தன்னையும் கடவுள் தன்மையாக்கிக்கொள்ளும். பிறருக்கும் அறவழி விளக்காய் இலங்கும். சுத்தமடைந்தவனுக்கு வெளிவேஷங்களும் சடங்குகளும் வீண்காலப்போக்காகவே தோன்றும். பரிசுத்தப்பட்டவனுக்கு அவையெல்லாம் பந்தமே. பரிசுத்தமுடையவன் மனம் தூய கண்ணாடி போன்று கடவுளின் ஒளியைத் தெரியக்காட்டும். அவனுடைய மொழிகள் மிகவும் குறைவாகவும் திட்ப நுட்பமான சூத்திரங்கள் போலவும், மக்கள் மரபிற்கு சிறந்த வழி காட்டியாகவும் உள்ள இன்சொற்களே. அவன் செயல்கள் தன்னயமற்றவை, பிறருக்கு நன்மை தருபவை, மக்களுக்கு விடுதலை தருவன. தன்னைத் தூய்மைப்படுத்தி, நன்றாகச் சோதித்து, உண்மையான அத்யாத்மீக வழியில் நிலைப்பித்தால் பின்னே அருட்பணியும் சிறந்த வாழ்வும் தன்னால்

வந்து அமையும். தனது வாழ்வைத் தன்னயத் துடன் கழித்தல், அதனை நல்ல நோக்கத்துடன் உலகின் அருட்பணிக்காகத் தந்த ஈசனை வஞ்சித்த லாகும். வாழ்க்கையை போக சுகங்களில் வீணாக்கு வதே பெரிய ஆத்ம ஹத்தியாகும். வஞ்சமனத் தால் படிற்றொழுக்கம் பூண்டொழுகுவோர் தர்ம தேவதை முன் பெரிய நம்பிக்கைத் துரோகமும் கொலையும் புரிந்தவராவார். தன்னயம், பேராசை முதலியவற்றால்தான் களவு உண்டாகிறது. தன் தேவைக்கு மேலே சேர்த்தலும், புலன்களை அடிமைப்படுத்தும் வழிகளிற் புகவிடுதலும் பெருங் களவாகும். பஞ்சமா பாதகங்களும் மடமை, அடிமைத் தீமையால்வரும். ஆத்ம திருப்தியுடன் செய்யும் வினைகளை பலத்தில் இச்சையில்லாது வழிபாடா கச் செய்க. அழகுபோலும் சுகம்போலும் தோன்றி, வலை போட்டு, அடிமை கொள்ளும் யாவற்றை யும் மனிதன் விலக்குக. அன்பும், அருளும், இன் சொல்லும், அஹிம்சையும், பரோபகாரமும் மனித வாழ்வுடன் ஒன்றியிலங்குக. மனிதனைப் பிடித்த தீ நசைப்பேய் அறிவெனுந் தீயில் மடிக. அத் யாத்ம அறிவு பரிசுத்தமாவதற்கு இயம நியமங்களே சிறந்த வழி. இவற்றின் பலத்தினாலேயே புத்தர் அருள் தொண்டு புரிந்தார். இவற்றை முயன்று அடைந்தால் மனிதன் பேரின்பம் பெறலாம்.

பொய், கொலை, களவு, தீமை, பொருளாசை, அடிமைத்தனம் இவற்றை விடுக்கவேண்டும். செம்

மையும் சால்பும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இதுவே இயமம். இது உள்ளத்தில் ஒளிர்க. இந்த இயம வழியில் நிற்பவன் பரிசுத்தமடைவான். சுதந்தர மடைவான். தன் உடையுணவைச் சார்பின்றி அடைவான். உழைத்து வாழ்வான்; இரந்து வாழான். ஆண்மையுறுவான்; அடிமையுறான். மனத்தையும் சொல்லையும் இயமம் தூய்மையாக்கும்.

நியமம் செயல்த் தூய்மைப்படுத்தும். தூய செயல்களும், மனக்களிப்பும், திருப்தியும், கடவுள் வழிபாடும், ஆருயிர்க்கு அன்பும், தெளிந்த அறிவும், நற்செய்கையும், தூயநீனப்பும், அன்பர் பணியும் நியமமாகும். தன்னலமற்று, தன்னையும் பிறரையும், பரிசுத்தமாக்கும் செயல்களே தூயன. இவற்றில் உலகு உயரக்கூடிய பரோபகாரச் செயல்களெல்லாம் அடங்கும். தூயசெயலுக்கு சுத்த மனம்வேண்டும். மனம் சுத்தமடையக் கவலையென்னும் பிணி ஒழியவேண்டும். பேராசையால்தான் கவலையுண்டாகிறது. போன தூயரையும், வந்த பிணியையும் இனிவரப்போகும் இன்னல்களையும் எண்ணாது, என்றுங் களிப்பெய்தி, என்ன வந்தாலும் சோர்வின்றியிருக்கும் சாந்தமனமே ஆத்ம திருப்தியளிக்கும். அந்த ஆத்ம திருப்தி சிறந்த நியமமாகும். எவ்வுயிரும் பராபரனுடைய சந்நிதியென்று வழிபடுவதே சிறந்த கடவுள் வழிபாடாகும். உலகையே கோயிலெனக்கொண்டு, ஆருயிர்

களையே நடமாடும் கடவுளெனக்களித்து அருட் பணியாற்றுவதே சிறந்த கடவுள் வழிபாடு. பூமி தேவியைத் தாயென்று வணங்கு. சூரியனை உலகின் சக்தியென்று வணங்கு. கடலை வேதமென்று வணங்கு. காற்றை உயிரென்று வணங்கு. இவற்றையெல்லாம் படைத்து நடத்தும் ஒரு இறைவனை மனக்கண்ணால் காண முயற்சி செய். உலகின் மூலம் கடவுளை அடை. படைப்பின் மூலம் பாமனைப்பார். எப்போதும் மனதில் கடவுள் தோன்றும்படியாக அதைத் தெளியவை. சினம், வெறி, பொருமை, திருட்டுடெண்ணம், பகை, காமம் முதலிய அழுக்கில்லாது பரிசுத்தமாயிரு. உண்மையான ஞானத்தால் மனதைத் தெளியவை. செயலினின்றே மனிதன் வெளிப்படுகிறான். ஆதலின் நற்செயல்களையே என்றும் முயல். கடவுளின் கண்காணிப்பில் என்றும் இருக்கிறோமென்று எண்ணி உன் செயல்களைச் செய். அன்பர்களை அடிபணிந்து போற்று. அவர்கள் கூட்டத்திலேயே இரு. இல்லேல் தனிமையாயிரு. நல்லவர் கூட்டமே உன் அறிவிற்குச் சாணக்கல். இத்தகைய நியமத்தால் மனிதவாழ்வு தூய்மையாகும்; தெய்வத்தன்மையடையும்; தனக்கும் பயன்படும்; உலகிற்கும் பயன்படும். நான் நலம் பெறுவது உலகின் நலத்திற்காகவே. நான் உண்பது உலகில் பிறர் நலத்திற்குழைக்க தூல பலம் பெறவே. நான் தவங்கிடப்பது பிறருக்

குழைக்கும் மனோபலமடையவே. நான் தூய்
மையாவது உலகு தூய்மையுறவே. சூரியன் ஒளி
ருவது உலகம் ஒளிபெறவே. அன்பனே, உன்னை
சுத்தப்படுத்திக் கொள்வதே பெரிய பரோபகாரம்.
அதுவே பிரசைச் சுத்தம் செய்யவழிகாட்டும். இயம
நியம நெறியில் உறுதியாய் நிற்பாயாக!

XI

தேகசுத்தம்.

உடலுக்கும் மனத்திற்கும் நெருங்கிய பொருத்த
முண்டு. உடலழுக்குற்றால் மனமும் அழுக்குறு
மென்பதற்கு ஐயமில்லை. குளிக்காமலிருப்பது மட்
டும் உடலழுக்கை யுண்டுபண்ணு மென்பதில்லை.
சோம்பல், இடம்பம், செருக்கு இவையும் அழுக்
கே. நமது தோலைக் காலையும் மாலையும் நன்கு தண்
ணீரால் கழுவவேண்டும். அடிவயிற்றையும் முது
கையும் மண்டையையும் முதன்மையாகத் தேய்த்
துத் தேய்த்துக் கழுவ வேண்டும். குளிப்பதனால்
பல நோய்கள் அணுகாதொழிகின்றன. ஒரு கதர்த்
துண்டை நன்றாகத் தண்ணீரில் நனைத்து முது
கை 10 நிமிஷம் தேய்த்தால் தொட்டி ஸ்நானத்
திற்கு இணையாகும். வயிற்றின் மேல் ஈரத்துணி
யைப் போட்டுக்கொண்டிருத்தல் பல வயிற்று
நோய்களுக்கு மருந்தாகும். தண்ணீரே மனிதனி

க்கு உள்ளும்புரமும் உபயோகிக்கக் கூடிய உயர்ந்த மருந்து. காலை மாலை 6 மணிக்குக் குளிப்பது சிறந்த பழக்கம்.

வெளித்தோலை மட்டும் சுத்தம் செய்வது போதாது. உள்ளே குடலை நன்கு சுத்தஞ் செய்ய வேண்டும். நாம் உண்ணும் உணவால்தான் குடலில் எல்லா நோய்களும் உண்டாகின்றன. அளவோடு தினம் இருமுறை இயற்கை யுணவையே உண்டுவார மொருமுறை உபவாசமிருந்தால், உடல் சுத்தியாகும். குடலில் மலம் தங்குவதாலேயே எல்லா நோய்களும் பிறக்கின்றன. மக்கள் மலம் வைத்து உண்ணாமல் வாழவேண்டும். இந்த மர்மத்தை எப்போதும் எண்ணவேண்டும். மலக்கட்டு மலச்சிக்கல் உள்ளவர்கள் காலை 4-மணிக்கு 10 விழுங்கு தண்ணீரருந்தி பிறகு நல்ல காற்றில் 3 மைல் தூரம் நடந்தால் மலச்சிக்கல் நீங்கும்; இல்லையேல் எனிமா வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். மலச்சுத்தியானதும் மறுபடியும் 10 விழுங்கு ஜலம் சாப்பிடவும். இம்மாதிரிக் குடல் சுத்தி செய்வது மிகவும் இன்றியமையாதது. மூக்கு, காது இவற்றையும் சுத்திசெய்து கொள்ளவேண்டும். சாப்பாட்டிற்கு முன்னும் பின்னும் பல் விளக்குதல் இன்றியமையாதது. 3 நீமி வுங்களுக்கு மேல் பல் விளக்குவதில் செலவழிக்க வேண்டாம்.

மற்றொரு முக்கியமான தேகசுத்தி குரிய ஸ்நா

னம். இதை தினம் செய்வது மிக நலம். காலை 8 மணி முதல் 10 மணிவரையில் முழு உடலையும் வெயிலில் நீட்டியிருக்கலாம். உடல் நன்றாக வேர்த்தவுடன் மறுமுறை குளிர்ந்த நீரில் குளித்து விட்டால் மிகவும் சுகமாகும். இது எல்லா நோய்களையும் போக்கும், நல்ல தேஜஸைக் கொடுக்கும். இதை யொட்டியே முற்காலத்தில் சூரிய நமஸ்காரம் செய்தனர்.

மற்றொரு தேகசுத்தம் பிரணாயாமம். பத்மாஸனத்திலிருந்துகொண்டு இடது மூக்கின் வழியாக மூச்சை 4 மாத்திரைகள் உறுஞ்சி 16 மாத்திரைகள் அடக்கி 8 மாத்திரைகள் வெளிவிடவும். மறுபடி வலது மூக்கு வழியாக 4 உறுஞ்சி 16 அடக்கி 8 வெளியிடவும். இப்படி 5 தடவை ஒருமனத்துடன் செய்தால் போதுமானது. இது மனிதனைய் பிறந்த ஒவ்வொருவனும் செய்யத்தக்கது. காலை 4 மணி, 12 மணி, மாலை 6 மணி, இரவு 10 மணி 12-மணிக்கு இதைச் செய்யவேண்டும். இவ்விதமான சுத்தவழிகளால் உடலும் மனமும் சுத்தமாகும். உபவாசம், குடல்சுத்தி, சூரிய ஸ்நானம், பிராணாயாமம், ஜல ஸ்நானம், காற்றுப்பட வாழுதல் இவையே தேக சுத்தத்தையும் மனக்களிப்பையும் தரும். இவற்றை ஒவ்வொரு மனிதனும் கருதுக. கண்டபடி குடலில் கண்ட உணவைத் திணித்தலும், அதிக நேரம் தூங்குவதும், நெருக்கமாகச் சட்டைகளை யணிவதும், மலம் வைத்து உண்ணுவ

தும் கொடிய நோய். உடலில் அணிகள்போடு வதும், தேவைக்கு மேலாக உடுப்பதும், பிறர் தன்னை அழகன் என்று சொல்லுவதற்காக உடுப்பதும், பகல் தூக்கமும், தீய உணவும் 4-மணிக்கு மேல் உறங்குவதும் கொடிய நோய்க்கு முதற் படியாவன.

மிதமிஞ்சிய தூக்கத்தினால் பலபிணிகளும் சோம்பலும் தளர்வும் உண்டாகிறது. அதிலும் பகல் தூக்கம் கொடிது கொடிது. கண்ட ஆகாரத்தை உண்பதனால் உண்டாகும் கேடே தூக்கம். பகல் தூக்கத்தை முற்றிலும் வெறுத்தல்வேண்டும். குடலில் மலமிருந்தால் நம்மைத் தூக்கமெனும் படுகுழியில் அயர்த்தும். இரவிலும் தூக்கத்தை குறைப்பது மிக்க நலம். பகல் போல இரவிலும் வண்டுபோல் சுறு சுறுப்பாயிருப்பது எவ்வளவு ஆனந்தம். அதை அனுபவிகளே அறிவர். முழுதும் உறங்காதிருக்க முடியாதவர் இரவு 10 மணிக்குப் படுத்து 3 மணிக்கு எழுந்திருக்கும் பழக்கத்தைக் கொள்ள வேண்டும். இரவில் மிகவும் மிதமாகவே உண்ண வேண்டும். படுக்கைக்குப் போவதற்கு 3 மணி நேரத்திற்கு முன்னே உண்ணவேண்டும். படுக்கும்போது வெறும் வயிற்றோடு தண்ணீர் குடித்துப் படுக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்தல் இந்திரியத்தை வசப்படுத்தும். அதை யொட்டிய பல நோய்களைத் தீர்க்கும். இயற்கை முறையை அனைவரும் பின்பற்றி மறுபடி பாரதநாடு வீர முனிவர் நாடாக முயலுங்கள்!

சமரஸப் பள்ளி.

(புன்கைவராளி-ஆதிதாளம்.)

சந்தோஷச் செய்தி யண்ணை-இனிச்
 சாதிமத மென்னும்-பேதமில்லை
 பந்தந் தொலைந்ததடா-சக்தி
 பாரததேவி-மணியயிற்றில்
 வந்த தவப்புதல்வர்-இங்கு
 வாழுவோம் ஓர்குலத் தோழர்களாய்
 சிந்தை சிவத்தினிலே-வைத்துச்
 செய்வோம் பொதுநலச் சேவைகளை!

கூறுங்கள் வெற்றியென்றே-தெய்வக்
 கொற்றவ னன்பினைக் கும்பிடுங்கள்
 வாருங்கள் வீரர்களே-நம்மை
 வாட்டும் வறுமைக ளோட்டிடுவோம்
 ஏறுங்கள் இன்பமலை-ஆங்கே
 ஏற்றுங்கள் போற்றி யறிவொளியை!
 பாருங்கள் பன்மை யொன்று-பரி
 பக்குவத்தாற் பல சிக்க லற்றோம்!

பாடுவோம் தோழர்களே-இந்தப்
 பாரொல்லாம் ஆனந்தத் தேறலென்றே
 ஆடுவோம் வட்டமிட்டே-இன்றோ
 டற்றது வேற்றுமைப் பித்தமென்றே
 கூடுவோம் சன்கொலிப்போம்-தாளங்
 கொட்டுவோம் பொய்மனக்கட்டறுத்
 நாடுவோம் விண்ணரசை-ஆங்கு [தோம்!
 நாமன்றி வேறில்லை நாற்றிசையும்.

பெரியார் வரலாறு

பெரிய, புதிய நூல்!

உலகில் இதுகாறும் தோன்றிய 80 பெரியார்களின் சரிதையும் உபதேசங்களும் அடங்கியது. சுமார் 600 பக்கங்கள். சுவாமி சுத்தானந்த பாரதியார் இயற்றியது.

விலை \$1.60 (தபாற் செலவு வேறு)

The Yoga of Sri Aurobindo

BY

Swami Shuddhananda Bharati

Besides being a clear and concise treatise on the universal, synthetic yoga of Sri Aurobindo, the volume contains a practical account of all the systems of Indian yogas.

Price \$1.60 (postage extra.)

மாசி மலர்—1.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் விஜயம்
அ ல் ல து
அப்பரின் அன்பு வெற்றி

சுவாமி சுத்தானந்த பாரதியார் இயற்றியது

விலை 50 காசு.

இத்தனித் தமிழ் நாடகம் தமிழர் தங்கள்
அருமைச் சமயத்தை நன்கு அறிந்து தெளி
ந்து நின்று பயன்பெறும் பொருட்டு எழுதப்
பெற்றது

முன்று வாரங்களில் வெளிவரும்.

மாசி,
தபால் பெட்டி, 14.
கோலாலம்பூர்.

ஆர்ட் பிரிண்டிங் ஓர்க்ஸ், கோலாலம்பூர்.